

சிலையெழுபது

©

அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகம் மற்றும் ஆய்வு மையம்

2015

சிலையெழுபது

கம்பர்

சுவடியியலும் பதிப்பியலும்

பட்டயப் பேற்றிற்காக

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு

அளிக்கப் பெறும் பதிப்பேடு

எண் 43010520

பதிப்பு

பெ.சுபா

நெறியாளர்

முனைவர் வீ.அரசு

பேராசிரியர் - தலைவர்

©

அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகம் மற்றும் ஆய்வு மையம்

2015

முதற் பதிப்பு 2006
மறுபதிப்பு 2015
பிரதிகள் 250

சீலையெழுபது

© தமிழ்நாடு அரசு அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகம் மற்றும் ஆய்வு மையம்

பதிப்பாசிரியர் :

பெ. சபா

வெளியீடு :

அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகம் மற்றும் ஆய்வு மையம்
சென்னை - 5.

விலை : ரூ. 177/-

மறுபதிப்பு அச்சிட்டோர் :

இராயப்பேட்டை எழுதுபொருள் மற்றும் அச்சு
மற்றும் அவை சார்ந்த உபபொருட்கள்
உற்பத்தியாளர்கள் தொழிற் கூட்டுறவு சங்கம்.
எண். 26, கோயா அருணகிரி முதல் தெரு,
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14.
☎ : 044 - 28481803, 28485670

முனைவர். தா. கார்த்திகேயன், இஆப.,
ஆணையர், தொல்லியல் துறை

தமிழ் வளர்ச்சி வளாகம், ஆல்சு சாலை,
எழும்பூர், சென்னை - 600 008.
தொ/நிகரி : 044 28190023
இமெயில் : tnarch@nic.in,
archcommissioner@gmail.com
வலைதளம் : www.tnarch.gov.in

பதிப்புரை

1869ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டு தற்போது தொல்லியல் துறையின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இயங்கி வரும் அரசினர் கீழ்த்திசை ஓலைச்சுவடி நூலகம் மற்றும் ஆய்வு மையம் சுவடியியல் துறையின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படும் வகையில் ஓலைச் சுவடிகளைச் சேகரித்தல், தொகுத்தல், ஆராய்தல், பதிப்பிக்கப்படாத அரிய சுவடிகளை நூலாக வெளியிடுதலை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

உலகளவில் சுவடியியல் ஆய்வுக்கு பெயர் பெற்ற இந்நூலகம் தமிழ், சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு, கன்னடம், மராத்தி, உருது, அரபு, பாரசீகம் முதலிய மொழிகளில் 72,314 சுவடிகளை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இங்குள்ள சுவடிகள் இலக்கணம், இலக்கியம் மட்டுமின்றி ஏறத்தாழ இருநூறு, முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழகத்தின் அரசியல்நிலை, குறுநில மன்னர்கள் மற்றும் பாளையக்காரர்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டங்கள், சமூகநீதி, சமுதாயப் பழக்கவழக்கங்கள், மலைவாழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள், பண்பாடு, அக்கால மொழி அமைப்பு, மொழிநடை, நாகரிகம், ஆடை அணிகலன்கள் முதலானவற்றை அறிந்து கொள்ள பயன்படும் வரலாற்று ஆவணங்களாக திகழ்கின்றன.

கி.பி. 1812ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு சுவடியியல் பணிகளிலுள்ள பல்வேறு இடர்பாடுகள் மற்றும் பொருளாதாரச் சிக்கல் காரணமாகத் தனிநபர்கள் சுவடி பதிப்பு பணிகளை மேற்கொள்ளுவது மிகவும் கடினமான செயலாக இருந்தது. மேலும் வியாபார நோக்கிலான படைப்புகள் அல்ல என்பதனால் சுவடிப் பதிப்பு நூற்களை அச்சிட்டு வெளியிட தனியார் நூல் வெளியிட்டாளர் மற்றும் அச்சகத்தார் ஆர்வம் காட்டாமல் இருந்தனர்.

கி.பி. 1812இல் "திருக்குறள்-நாலடியார்" எனும் இரண்டு நூல்களும் ஒரே பதிப்பாக வெளிவந்ததைத் தொடர்ந்து பலருக்கும் எளிதில் பார்க்கவும் படிக்கவும் கிடைக்கும் வண்ணம் சுவடிகளைத் திரட்டிப் படியெடுத்து, செப்பம் செய்து நூலாகவோ, பிற ஊடகம் வாயிலாகவோ, தெளிவாகவும் சரியாகவும் தரும் சுவடிப் பதிப்பு பணி பெரும் வளர்ச்சி பெற்றது. இதனால் பல சுவடிகள் அழிவிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டன.

தமிழக அரசின் ஊக்கம் காரணமாகத் தொல்லியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தமிழ் வளர்ச்சித் துறை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தஞ்சை சரஸ்வதி மகால் நூலகம் மற்றும் ஒரு சில பல்கலைக்கழகங்கள் சுவடிப் பதிப்பு பணியில் முழு ஈடுபாட்டுடன் இயங்க தொடங்கின.

சுவடிப் பதிப்பில் தனக்கென தனி ஒரு இடத்தைப் பெற்றுள்ள அரசினர் சுவடி நூலகத்தின் முதல் பதிப்பு பணி கி.பி. 1921ஆம் ஆண்டு 'பத்ய சூடாமணி - உரையுடன்' எனும் சமஸ்கிருத நூலுடன் தொடங்கியது. தமிழ்மொழியில் முதல் பதிப்பு 1950ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இவ்வாண்டு கப்பல் சாஸ்திரம், அனுபவ வைத்தியம், உபதேச காண்டம், சிவஞான தீபம், சோழன் பூர்வ பட்டயம், கொங்கு தேச ராஜாக்கள் சரித்திரம் என ஒன்பது நூல்கள் வெளிவந்தன. அதனைத் தொடர்ந்து பழமை மற்றும் கலாச்சாரத்தை வெளிபடுத்தும் வகையில் பன்மொழி சுவடிகளை பதிப்பித்து நூலாக வெளியிட்டு வருகிறது இந்நூலகம்.

இந்நூலகத்தின் பதிப்புகள் மறுபதிப்பாக வெளியிடப்படுவதில்லை என்ற குறையைப் போக்கும் வகையிலும் சுவடியிலிருந்து பதிப்பித்து வெளியிடப்படும் நூல்கள் பிற துறை நூல்களைப் போல எளிதில் பொதுமக்களை ஈர்ப்பதில்லை இவை ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு மட்டுமே பயன்படக்கூடியவை என்னும் தவறான கருத்து நிலவி வருவதை நீக்கும் வகையில் கீழ்க்காணும் 14 நூற்கள் உள்ளது என்பதால் அதனை மறுபதிப்பாக வெளியிட முடிவு செய்யப்பட்டது.

1. மருத்துவப் பெயரகராதி, 2. பாண்டிய மண்டல வரலாறுகள், 3. தொண்டை மண்டல வரலாறுகள், 4. முத்தையேந்திரர் குறவஞ்சி, 5. விசுவாமித்ர சுவாமி வாக்கியம், 6. தமிழர் மருத்துவம், 7. வைத்திய அகராதி, 8. கொங்கு மண்டல வரலாறுகள், 9. சோழ மண்டல வரலாறுகள், 10. சிலையெழுபது, 11. வீர சைவத் தீர்க்கை விதிப்பாடல், 12. சைவ சதகம், 13. வடமொழி அகர வரிசை அட்டவணை - தொகுதி 1, 14. வடமொழி அகர வரிசை அட்டவணை - தொகுதி 2

அரிய இந்நூற்களை மறுபதிப்பாக வெளியிட அனுமதி அளித்த தமிழக அரசுக்கும் மாண்புமிகு பள்ளிக் கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல்களை மறுபதிப்பாக வெளிக் கொணர்வதற்கு சீரிய முயற்சி மேற்கொண்ட சுற்றுலா, பண்பாடு மற்றும் அறநிலையங்கள் துறை மற்றும் அரசு கூடுதல் தலைமைச் செயலாளர் முனைவர் **ரா. கண்ணன்**, இஆப., அவர்களுக்கும் உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூலின் பிற்சேர்க்கையாக மூலசுவடியின் நகலை இணைக்க அறிவுரை வழங்கி இந்நூல்கள் மறுபதிப்பாக வெளிவருவதின் முழுப் பெருமையும் அவரையே சாரும். மேலும் இந்நூல்களை பதிப்பித்து வெளியிட்ட அன்றைய பதிப்பாசிரியர்களின் முயற்சி பெரும் பாராட்டுதலுக்குரியது.

இந்நூலினை சிறப்பாக வெளியிட பன்முகமாக பணி புரிந்த தொல்லியல் துறையின் தொல்லியல் துணை கண்காணிப்பாளர் திருமதி சீ. வசந்தி அவர்களுக்கும், திரு. இரா. சிவானந்தம், கல்வெட்டாய்வாளர் மற்றும் அரசினர் கீழ்த்திசை ஓலைச்சுவடி நூலகம் மற்றும் ஆய்வு மையத்தின் நூலகர் திரு. இர. சந்திரமோகன் அவர்களுக்கும், இந்நூலைச் செம்மையாக அச்சிட்டு வழங்கிய இராயப்பேட்டை எழுதுபொருள் மற்றும் அச்சகத்தாருக்கும் எனது பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சுவடியியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள், பேராசிரியர்கள், புதிய செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்ள ஆர்வம் பெற்றவர்கள் மற்றும் புதிய நூற்களைப் படைக்கத் தேவையான தரவு வேண்டி அணுகுபவர்கள் என பலதரப்பட்ட உள்நாட்டு மற்றும் அயல்நாட்டு வாசகர்கள் அரிய இந்நூற்களை படித்து பயனடைய வேண்டும் என அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முனைவர். **தா. கார்த்திகேயன்**, இஆப.,
ஆணையர், தொல்லியல் துறை

நெறியாளர் சான்றிதழ்

முனைவர் வீ.அரசு,
பேராசிரியர் - தலைவர்,
தமிழ் இலக்கியத் துறை,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
மெரினா வளாகம்,
சென்னை-600 005.

‘சிலையெழுபது’ எனும் தலைப்பிலான
ஒலைச்சுவடியைச் “சுவடியிலும் பதிப்பியலும்” எனும்
பட்டயம் பெறுவதற்காக பெ.சுபா அவர்கள் என் மேற்பார்வையில்
பதிப்புச் செய்தார் என்றும், இப்பதிப்பு இவர்தம் தனி முயற்சியில்
உருவானது என்றும் சான்றளிக்கிறேன்.

நெறியாளர்

(முனைவர் வீ.அரசு)

நாள் : 15.5.06

இடம் : சென்னை-5.

பதிப்பாளர் உறுதிமொழி

பெ.சுபா

முதுகலை இரண்டாம் ஆண்டு,
தமிழ் இலக்கியத்துறை,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
மெரினா வளாகம்,
சென்னை-600 005.

‘சுவாடியிலும் பதிப்பியலும்’ என்னும் பட்டயப்
பேற்றிற்காகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அளிக்கப் பெறும்
‘சிலையெழுபது (D 282 T.D.158) எனும் தலைப்பிலான
இப்பதிப்பேடு முற்றிலும் என் தனிமுயற்சியில் உருவானது என்று
உறுதியாக உறுதியளிக்கிறேன்.

பதிப்பாளர்

(பெ.சுபா)

நாள் : 15.5.06

இடம் : மெரினாவளாகம்

சமர்ப்பணம்
என் குடுப்பத்தினற்கு

உள்ளடக்கம்

	பக்கம்
என்னுரை	I
குறிப்புரை	IV
யாப்பு	V
சுவடியமைப்பு	V
நன்றியுரை	V
சிலையெழுபது	1
பின்னிணைப்பு	
அச்சில் வந்த மாறுபட்ட சிலையெழுபது	15
வன்னி மன்னர் சரித்திரம்	36
அச்சேற்றப்பட்டவை விபரம்	46
செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி	47
பயன்படுத்திய நூல்கள்	50

என்னுரை

சுவடியியலும், பதிப்பியலும் என்ற பட்டயப் பேற்றிற்காக ஏதேனும் ஒரு ஓலைச் சுவடியினைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பதிப்பிக்குமாறு என் நெறியாளர் முனைவர் திரு.வீ. அரசு அவர்கள் என்னைப் பணித்தார். பின் அந்த தேர்ந்தெடுப்பில் அவரின் தலையீடு இல்லை. இது என்னடைய தேடுதலுக்கு ஒரு நல்ல நெறியாக அமைந்தது. ஆனால் என்னுடைய அனைத்து முறையான பணிக்கும் பக்கபலத்தையும் தைரியத்தையும் கொடுத்தார். அவருக்கு இந்த பதிப்புரையின் இறுதியில் நன்றி கூறுவது வழக்கமான ஒன்றாக அமையும் என்பதினால் என் பணியினைச் செய்வதற்கு சிறப்பாக நெறியாற்றிய நெறியாளருக்கு முதற்கண் நன்றியினைத் முதலிலே கூறிவிடுவது சிறப்பாக அமையும்.

சுவடியினைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, அனைவருக்கும் அறிந்திருப்பது (பெரும்பாலும் சுவடியின் பாடுபொருள் சோதிடம், மருத்துவம், இலக்கியம், தனிப்பாடல், சிற்றிலக்கியம் போன்றவை இருப்பதாகவே) போல் அறிந்திருந்தேன். ஆனால் சுவடி தொடர்பான சுவடி விவர அட்டவணையைக் காணும் போது பல செய்திகள் அறிய முடிந்தது. அதனால் பாடுபொருள்களில்

மாறுபட்ட சாதி வரலாறு தொடர்பான தாள் சுவடிகள் பல இருப்பதைக் கண்டேன். அதனால் பலரும் அறிமுகப்படுத்திய இலக்கியத்தை மீண்டும் பதிப்பிக்க விருப்பமின்றி சத்திரியர் சாதி வரலாறு நாயர்மார் சாதி வரலாறு போன்றவற்றை தேர்ந்தெடுத்தேன். என் நெறியாளரும் “ரொம்ப நல்லது சிறப்பாக செய்மா” என்றார். இது போன்று எல்லா விஷயங்களுக்கும் மறுப்பே கூறாமல் நெறிப்படுத்தினார். ஆனால் சுவடி அலுவலகத்தின் முறைப்படி அதற்கு தடையே ஏற்பட்டது. பின் வேறு வழியின்றி வேறொரு சுவடியினைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். அது மற்றவை போல் அமையவில்லை. உதாரணமாக ஏற்கனவே அச்சில் வந்த சிலையெழுபதும் நான் தேர்ந்தெடுத்த சிலையெழுபதும் முற்றிலும் (பாடல்கள்) மாறுபட்டு அமைந்திருந்தது. “இந்த மாற்றத்தைப் பதிவு செய்யும் வகையிலும், சுவடியில் பதிப்பு பணிக்காகவும்” இந்த சிலையெழுபதினைத் தேர்ந்தெடுத்தேன்.

சிலையெழுபது

சிலையெழுபது என்ற பெயர் கொண்ட மூன்று சுவடிகள் கீழ்த்திசை சுவடி நூலகத்தில் கிடைத்தது. அவற்றின் எண்கள்

D282 - TD158 11 ஏடுகளும், D283-TD159 8 ஏடுகளும்,
R5489 - T.R. 2430 9 ஏடுகளும் கொண்டவை.

இவற்றில் D283 என்ற எண்ணுடைய ஓலை
சேதமடைந்திருந்தது. அதனால் D282 என்ற எண்ணுடைய
ஓலைச் சுவடியினைத் தேர்ந்தெடுத்து பதிப்பிக்க முயற்சி எடுத்தேன்.
இது தொடர்பாக அச்சில் வந்த சிலையெழுபதினைத் தேடினேன்.
மறைமலை நூலகத்தில் மூன்று பிரதிகள் இருந்தது. அதன்
விபரம் பின்னிணைப்பாக அச்சேற்றப்பட்டவை என்று
தலைப்பிட்டுக் கொடுத்துள்ளேன்.

இரண்டினையும் ஒப்பிட்டு பார்க்கையில் முன்னர் கூறியது
போல் பாடல்கள் மாறுபட்டே அமைந்திருந்தன.

ஒரு பாடல் மட்டுமே சிறிது ஒற்றுமையுடன் இருந்தது.

“மலையினிற் பொலங்கொண் மேரு மலையன்றி மலைமற்றுண்டோ
கலையினி லுரைப்ப வெண்ணெண் கலையன்றிக் கலைமற்றுண்டோ
வலையினி லுகாந்த தீத்தத் தலையன்றி யலைமற் றுண்டோ
சிலையின்றிற் றிறங்கூர் வனியர் சிலையன்றிச் சிலைமற்றுண்டோ”

(அச்ச நூல்)

“மலையினிற் செம்பொன் மலையின்றி மலை வேறுண்டோ

கலையினா லறுபத்து கலையன்றி கலை வேறுண்டோ

அலையினாலு கந்தவெள்ளத் தலையன்றித் தலை வேறுண்டோ

சிலையிற் பெருத்த வன்னிச் சிலையன்றிச் சிலைவேறுண்டோ

(ஒலைச்சுவடி)

மற்றவை வேறுபட்டே அமைந்துள்ளது. R5489 T.R 2430

என்ற சுவடியும் மற்ற இரண்டு சுவடியினை ஒத்தே அமைந்துள்ளது.

அவற்றைவிட சில பாடல்கள் கூடுதலாகவே அமைந்துள்ளது.

ஆனால் அச்ச நூலோடு ஒன்றவில்லை.

குறிப்புரை :

சிலையெழுபது பண்ணாட்டாராகிய வன்னியர்களையும்,
அவர்களது வில்லையும் (சிலை) சிறப்பித்துக் கூறுவது. வன்னியர்
- (வீரசம்புமுனிச் செய்த யாகத்தில் அந்த) அக்கினியில்
தோன்றியவர். வில்லுக்கு 'சிலை' என்பதும் ஒரு பெயராதலானும்,
இந்நூலில் அச்சொல் மிகுதியாக பிரயோகிக்கப் பட்டிருத்தலானும்
இந்நூல் எழுபது பாட்டுடையதாதலானும் இது
சிலையெழுபதெனப்பட்டது. அதன் முதற்குறிப்பாலும் இந்நூலுள்ள
முந்தை நாள் எனத் தொடங்கும் பாடலின் இறுதியில்
“செந்தமிழ்க் கம்பன் சொன்ன சிலையெழுவது பாட்டமெ”
என்பதிலிருந்து கம்பர் இதன் ஆசிரியர் என்பது புலனாகிறது.

யாப்பு :

சிலையெழுபது என்ற இந்த சுவடி விருத்தத்தினால் பாடப்பட்டுள்ளது ஆனால் ஒரே விருத்தத்தினால் அல்ல பல விருத்தங்களை கொண்ட யாப்புப் பாடலாகும்.

சுவடி அமைப்பு:

நீண்ட சுவடி இருபுறமும் எழுதப்பட்டுள்ளது. எழுத்து மாறுபட்டு காணப்படுகிறது. பக்கத்திற்கு குறிப்பிட்ட வரிகள் என்ற கணக்கில்லை. சிலவற்றில் குறைந்த அளவு வரிகளும் சிலவற்றில் பல வரிகளும் உள்ளன.

நன்றியுரை :

என்னைப் பட்டய படிப்பில் சேர வழிநடத்திய முனைவர் திருமதி கலைமகள் (இளங்கலை ஆசிரியர் - காயிதே மில்லத் கல்லூரி, அண்ணாசாலை) அவர்களுக்கு முதற்கண் என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் எப்போதும் முன்னேற நினைத்து சென்னைப் பல்கலைக்கழக தமிழிலக்கிய துறையில் சேர வழிநடத்திய முனைவர் திருமதி கலைமகள் அவர்களுக்கும், செல்வி சத்தியவதி (ஆசிரியர்கள்) அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள் பல.

தமிழ் இலக்கிய துறையில் சேர்ந்தவுடன் என்னுடைய முனைவர் பட்டத்தை, முனைவர் திரு.வீ.அரசு அவர்களிடம் தான் செய்ய வேண்டும் என்பது என் அவா. அதற்கு முன்பே பட்டயப்படிப்பிலே அவ்வாய்ப்பு கிடைத்தற்கும், என்னைப் பலவகையிலும் நெறிப்படுத்திய அவருக்கும் என் நன்றிகள்.

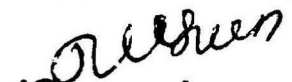
தமிழ் இலக்கிய துறையில் பணியாற்றும் பேராசிரியர் ய.மணிகண்டன் அவர்கள் நெறியாளர் இல்லையெனினும், விவர அட்டவணை போன்றவற்றைத் தானே எடுத்துக் கொடுத்தும், பல வழிகளைக் கூறியும் என்னை வழி நடத்திய அவருக்கும் நன்றிகள்.

கீழ்த்திசை சுவடி நூலக காப்பாட்சியர் திரு.சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் சுவடியினை வழங்கியும், பதிப்பில் உள்ள சிக்கல்களை எடுத்துரைத்தும் வழி நடத்திய அவருக்கும் நன்றி.

அங்கு பணியாற்றும் திரு.தியாகராஜன் அவர்களும் பலமுறை அவருக்கு தொந்தரவுகள் நான் கொடுத்த போதிலும் இன்முகத்துடன் பல அறிவுரைகளை வழங்கிய வழி நடத்திய அவருக்கும் நன்றி.

நன்றி கூறுவதில் முக்கியமாக குறிப்பிட வேண்டியது
என் குடும்பத்தினருக்கு. இது தொடர்பாக நான் செல்லுகையில்
சிறப்பாக செய் என்றே என் தந்தை ஊக்கப்படுத்தினார். என்
தாயின் ஒத்துழைப்பு இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்று. தன்
உடல் நிலை சரியில்லாத போதிலும் எனக்காகவே சிந்திக்கும்
ஜீவன். என் சகோதருமான திரு.பார்த்திபன் அவர்களும்
தடைதரும் எந்த வினாக்களையும் தொடுக்காமல் என்னை
ஊக்கப்படுத்தினார். என் தங்கையும் என் தோழியுமான கேசவள்ளி
அவர்களுக்கு நன்றி என்ற வார்த்தையில் முடிக்க முடியாது.
குடும்பத்தில் ஒருத்தியான என் தோழி அருள்ஜோதிக்கும் என்
நன்றி, மறைவான நண்பர்களுக்கும் நன்றி, நன்றிக்கான
நன்றியல்ல. எண்ணத்தின் பதிவு.

என்றும் வித்தியாச விரும்பி

(பெ.சுபா)

(1)

சிலையெழுபது

பாயிரம்

கடவுள் வணக்கம்

பாருலகில் பண்ணாட்டார் பதிவிளங்க
வீரசம்புரிஷி கொத்திரம் விண்ணொற்கு அளித்தான் புகழ்ச்
சீரான வன்னியர்மேல் சிலை விருத்தம்யான் பாடக்
காராணை முகத்தொன்றன் கணபதி காப்புத்தானே (1)

சிலையால் விருத்தம் பாடிக் கொண்டு
சிங்கார வன்னியனீந்த பொன்னுங்
தலையாலாயிரம் பொன்னீந்தான்
கருணாகரத் தொண்ட வன்னியன்தான்
அலையால் பெருத்த அமளிகடல்
ஆதீத்தன் உதையமானும் போல
மலையால் பெருத்த வன்னியன் தான்
மட்டுக் கொள்ளாப் பொன்னீயன் தான் (2)

சிலையெழுவது காப்பு முற்றும்

நூல்

முந்தநாள் வீரசம்பு முனிசெய்யா கத்தில் வந்த
சந்ததியிவங்களன்றே தரணியில் பெரியோர் கே(ழ்க்)ட்க
(யி) விந்த தணிச் சடையான் பாதம் இறஞ்சியெ திருவேழுத்தூர்
செந்தமிழ்க் கம்பன் சொன்ன சிலையெழுவது பாட்டாமெ (1)

பூதலம் எங்கும் வாழ்ப்புண்ணியதலமாம் வாழ்க
நீதழம் நெறியும் வாழ்க நிஷ்டடையாலுயர்ந்தோர் வாழ்க
மூதருந்தவர் செய் சம்புமுனிவன் நீடுழிவாழ்க
வேதழ வாழிமிக்க வீர பண்ணாட்டார் வாழ்க (2)

சீரார் துவளைப் புயந்துலங்க செய் வாடாத மலரையணிந்
தேரார் வாண்மைப் புலிக்கொடியுமுடைய வீரச்சிலையன்றே
போறடிய செவுகமிதுத்த புகழால் வீரதீரனென்னத் தோள்
வரசர் முடிகள் துள்ளத் துணிகதும் வீர சிலைதானே (3)

கனகதும் புகழோங்கிய வரசர்
காளகும் பெருவாசலுக்கினியர்
எனகதும் சரத்தைக்கண்ட சிங்கம்
எனவே யடங்கார் இருகதுமிடந்
தனகதுமவர்களுடன் தனகதுஞ்
சண்ட வாயுவென விழந்து
சினகதும் பெரிய பண்ணாட்டார்
திருக்கைக்கிசைந்த சிலைதானே (4)

நீண்டடைத் தலைவர்கள் திலையற் வெட்டியே
பூண்புகழ் ழோங்குமெய்ப்புள கதுஞ்சிலையன்றே
செண்புயலிட்யெனச் சினத்துப் பரந்திடு
பூரண புலிக்கொடி செறியப் பொற்ச்சிலையே (5)

துருதி பங்கங்குதித்தொங்கக் கூனினங்கள் கூத்தாட
மருவலர்கள் கழிந்தோட வளைத்தெடுத்த சிலையன்றே
விருதுபறித்த டையலரை விண்ணோடும் பண்ணாட்டார்
ளெருமொழியே தப்பாமல் ஓங்கிய பொற் சிலைதானே (6)

செகதுருதியொட மன்னர் சிரங்களுறுண்டொட மண்மேல்
கொக்கரிகதுஞ் சத்துரர்கள்துடி கெடுகதுஞ் சிலையன்றே
தக்க பெருந்தவ மிகுந் சம்புமாமுனி வெழவி
யக்கினியிலே செனித்தார் அங்கையினற் சிலைதானே (7)

சூலாயுதங் கையொ கடரொமுகுமழல் விழியோ
கொலால வடவயதொகுவடிசை கதுமாருதமொ
ஆலாலமொயெமனோ ஆழியோ சூலமதோ
மேலான பண்ணாட்டார் வீரசெம்பொற்சிலைதானே (8)

மாறுன சத்துரர்கள் மலையெறச் செங்கெற பேறுன
காடெறப்பிடித்தெடுத்த சிலையன்றே
கூறுனவீரசம்பு துலங்களிக்கவே யுலகில்
வீறுன பண்ணாட்டார் வீர செம்பொற் சிலைதானே (9)

தேகலவுகழு கினங்கள் செந்துலவிப் பந்தவிடப்
பேசினிய பேய்களெல்லாங் பிண்பிடித்தெ கூத்தாடப்
பூசுரீற்சம்பு முனிபுகழ்பாட வரசர்களை
(நா)னாசமுறவே வதைத்தனர் கரியச் சிலைதானே (10)

நீடான புலிக்கொடியும் நெருங்கு மதகளிறுமான
வீடான செம்பொன் மகமெ ருவுங்கான தியும்
நாடான தெண்ணிய பண்ணாடு மலகரி முரசும்
வாடாத மாலையுமெ வாய்த்த வன்னிச் சிலைதானே (11)

கழண்டொப்பரொடத்தார் வேந்தர்முடித்தலைகள் கொண்டாடக்
கழுகினங்கள் கூத்தாடுஞ் சிலையன்றோ
அண்டாதவர் காவியன்ற ழித்த பண்ணாட்டார்
வண்டாடும் புயமாலை வாங்கிய பொற்சிலைதானே (12)

அஷ்ட்டதிக்குஞ் சூழந்துவளைந்தாடும்பரிமீ தெறி
கொட்டமிடும் சத்துரர்கள் துடிகெடுகதுஞ் சிலையன்றே
வட்டமிடத்துரத்தியவர் மணிக்குடலை மாலையிட
திட்டமுடன் சிரங்களெல்லாம் செண்டாடும் சிலைதானே (13)

புங்கவலனக் கதிரர்கள் பூதகணங் கொக்கரிக்க
எங்குமிக்ககழுகு பருந்தினங்கள் அலங்கரித்தாட
வெங்கடுங் கோபத்தடங்காத வேந்தர்கள் கொளுந்தலையுந்
தொங்க வெட்டும் பண்ணாட்டார் துலங்கிடுங் கைச்சிலைதானே (14)

நிஷ்டடையுள் சம்புமுனி நிக்கிரக வெழவிதனில்
துஷ்ட்ட நிக்கிறகஞ் செய்வெசூழந்த பரி முன்திர பொற்சட்டை
பண்ணா மருவலர்கள் தலைகளெல்லா முருளு
மண்மேல் வெட்டியரசாளவந்த விருது வன்னிச் சிலைதானே (15)

பொய்தக முப்புரி நூலும் பொருந்துகளுங் கைச்சுமிழ்ந்த
தத்தரிகதும் வீர கெந்தத்தமுது தொப்பார் சிவப்பு
முத்து சம்புக்குலத்துதித்து முடி வேந்தர்கங்களையே
கத்தரிகதுஞ் சவுரியங்கள் காட்டிடுங் கைச்சிலைதானே (16)

பொன்னுலகுகோர்துதிக்கப் புவியிலுள்ளோர் போற்றி செய்யத்
துன்னிய பேய் பூதகணஞ் சூழ்ந்து நின்று கூத்தாட
பன்னுகமுகுடன் பருந்து பந்தலிட முதுவெழவி
வன்னியறென்றேவரும் ஞ்சவந்த செம் பொற் சிலைதானே (17)

தாட்டான் தொழிலாற்பச் சவுரிய வாய்மதம் பேசித்
தீட்டாயுதங்கள் பரிதேரகரிகாலாள்மச்சர்வாட்டாவி
தீந்திடும் போல மாற்றலற்கது பயந்து புறங்
காட்டாத பண்ணாட்டார் கரத்திருகதுஞ் சிலைதானே (18)

யிலங்காரணத்தை யளவிட்ட சம்பு மாமுனிவன்
துலங்காணு மிவர்களெனக் கொண்டாட வடவரசர்
தலங்காவலான மன்னர் தளங்கண்டியெறுகுமனங்
கலங்காத பண்ணாட்டார் கரத்திருகதுஞ் சிலைதானே (19)

தஞ்சமெனவெ இரைஞ்சுந் தவமுனிவர் கண்களிக்கப்
பஞ்சசரம் நெரிந்து விழப் பாத தவழற் கண்ணதலாக
கஞ்சனறியாதவரன்கரம் பிறியாததிறி சூலம்
வஞ்சமுனிவர்கரத்தில் வளைந்த வன்னிச் சிலைதானே (20)

சூட்டும் வீர பண்ணாட்டார் தொடுகதுங் கரத்திற் சிலையும்மபும
முட்டுங்கால் முழிவெள்ள முட்டுங்கால் மாகாதோ
வெட்டும் புவிக்குள வாழ்ந்தவர்கள் வேறு முளதொ விதிப்புலவோர்
ஈட்டுஞ் சிலையை வளைத்திடும் பொதெழுமெ கழுகும் பருந்துகளும்(21)

வையகம் அளந்த செங்கண்மாலெனத்திரண்டு பொவ
றுய்யவெ தரித்த போகனொன்னலர்களைத் துரந்து
வையவே வெடிவீறும் பண்ணாடர் வெற்றி சேரச்
செய்யதொர்க் கச்சினாடு சிறந்தயெஞ் சிலைதானே (22)

மலையினிற் பெருத்த செம்பொன் மலையன்றி மலை வேறுண்டொ
கலையினாலறு பத்துக் கலையன்றி கலை வேறுண்டொ
அலையினாலு கந்த வெள்ளத் தலையன்றித் தலைவேறுண்டொ
சிலையிற் பெருத்த வன்னிச் சிலையன்றிச் சிலை வேறுண்டொ (23)

கொண்டலொத்த குழல் முடியுங் கோதையர்களொடுமவர்
புண்டரீகக்களையும் புனல் சூழ்ந்த வயலடங்காத
தொண்டை யுத்தகதிர்சாலிசோதி யொளியாய் பசும்பொன்
வெண்டரளமுன் சொரியும் வீர பண்ணாட்டரசுகளே (24)

சூத்திரத்தினால் வழியே தொடுத்த மறையாகமத்தின்
சாத்திரங்களொத்த வல்ல சம்பு மாமுனிவனுளங் துதித்திருக்கச்செ
னித்தவன்னி குலமெனவெ வடவரசன் காத்திருகதுங்
நிலைகதும்நிகர் கண்ட துண்டொ கேட்டதுண்டோ (25)

பார்செம்பொற்கிரிவி வறைபரமன்று ளால மிகுத்த
வீர சம்பு கதுலம் புவிக்ஞளவிளங்கவுத்த சிலையன்றே
சேர நம்பித் தொழார் மகுட சிரமுருளக்கண்டலகை
கோர சம்புக் கழுகினங்கள் கூத்தாடுஞ் சிலைதானே (26)

தடங்காத நேர் கருப்புந் தாங்கிய முப்புரினாலுஞ்
முடங்காத வீரகெந்த முறுகாங்கு கச்சையுடன்
திடங்காணவன்று சம்பு செய்யும் வெழுவியிற் செனித்து
யடங்காதவாதாவியழித்த செம்பொற் சிலைதானே (27)

பாறாளுமன்னர் பெரும் பதிவிளங்க புவியீன்ற
யேள்ளர் முடித்த தொண்டையிற் வெட்டிடுஞ் சிலையன்றே
சீள்ளரசவரியத் தினதிற் மிதுத்த பண்ணாடும்
பேள்ளரிடங்கையினாற் பிடித்த செம்பொற் சிலைதானே (28)

தாருவுஞ் சுரபியுஞ் சங்கற்பமும்
காருமாவென்னவெகவஞ் சர்க்கீவதும்
போருறு சவரியப் புகழும் வலதுவும்
சீருளை வீர வெஞ்சிலைக் கிரங்கனே (29)

ஓதரு வெழுவியினுத்து சத்துரர் மாதரை
விட்டு பூமண்டலம் விண்டுண்டுவதனை
பட்டமன மிடுகதுமிட்டிடத் தருஞ்
சிலைக்கு இணை கண்ட திலையே (30)

பூமாலை வாடாமாலை பூத்தச் செங்கழு நிர்மாலை
பாமாலை யிருதொள நீங்காப்பளக்கிள்மச் சிலையன்றே
மாமாலையண்ட வெண்ணாமணிக்குடலைப் பிடிங்கிவேத்திச்
செமாலையாகச் சூட்டுஞ் சிலைதனைக் கண்டதுண்டொ (31)

கோட்டுக் களிறும் அலங்கரித்த
கொலக் கறுப்புக் குதிரையுடன்
னீட்டுமுளவான புலிக்கொடியும்
நெருங்கும் வீரச்சிலையன்றே
னாட்டும் புவிகதுள்ளொங்கு புகழனா
னாதிசையும் அன்னதிபர்கள்
யீட்டும் வீர பண்ணாட்டார்
யிடங்கையியேடு கதுஞ்சிலைதானே (32)

விண்ணோர் சோதிக் கதிரவன் தான் வெரியாகாமுன் விழபழிபோ
லெண்ணாவாயு மதம் பேசி யெறிகதும் வாளும் பரிசையுமாய்த்
துண்ணாகியமாற் புயங்களுடன் கோபத் தேமுகுமாள்விட்டு
நண்ணார்முடியைத் துணிகதும் பண்ணாட்டார் வீரசிலைதானே(33)

பனமுறு சத்துரா பாற்க்க வேண்டிய
தவமுறு தனம் தானந்தழைத்தோங்கவே
நவமணி சூழ்ந்த பண்ணாடும் விளங்கவே
சிவண்டடியிணைத் தொழுஞ் செம் பொற் சிலையிதே (34)

பாட்டிய சத்துரர் பாளையிங்களவிட்டு
ஒட்டிய சவுரியமுடைய செல்வமே
காட்டி வாதாவியைக் கல்லியவேமப
தாட்டி கமுள்ள வெஞ்சமர் சிலையிதே (35)

பொங்காழி சூழந்திடுமம் புவிமீதில் நம்பிபின்ரை
மங்காமல் காத்துடனே வளைத்தெடுத்த சிலையன்றே
கொங்காமலே துத்துவொண்ணா குடல் பிடிங்கி மாலையிடுஞ்
செங்காவிப் புயகாலர்செய் செம் பொற்ச்சிலைதானே (36)

வனப்புறு மிளையகொல்ளைக்கும் பொற்சிலை
யினப்புயல் வண்ணனார் எடுக்கும் பொற்சிலை
கனப்புகழற் சுன்னகரத்திற் பொற்சிலை
சினப்புறு வன்னியச்செவகை பொற்சிலை (37)

நரப்புவினையளந்தற்கு னாயகருக்கிணையாகமற்(ல்)
பொருதுமருவலர்கள் மதமடக்குஞ் சிலையன்றே
வெற்புயத்தில் பிலமதிக வீர பண்ணாட்டார் மிகுத்த
சொற்புலவோர் மிடிகளெல்லாந்துரத்திடும் பொற்சிலை தானே (38)

மருவலருஞ் செங்கழனி மலருடன் வாடாமலரும்
பொருதளவிலாத பெரும் புகழ் படைத்த சிலையன்றோ
தருகுளத்து நீரெனவே சகலருக்கு முதவ வல்ல
திருவளரும் பண்ணாட்டார் செங்கையுற்ற சிலைதானே (41)

பண்ணினா சந்த மறைகடொறும் பார் சம்புமாமுனி
நண்ணும் வெழுவியிற் செனித்து நடன வள்ளலைப் பணிந்
தண்ணுமிண்ணுமெங்குமாய மதமடக்கு மானாகயால்
விண்ணுமண்ணும் என்றேரிய வீரவெஞ்சிலையிதே (42)

சத்துவாரியுட குடித்த தவமுனி மதிப்புறஞ்
சுத்த காலையாக செய் சுருதியாக மங்களசூழ
நித்தரன்பு பூத்தி செய்ய நெய் சம்புமாமுனி
மெத்தவத்திலுற்பவித்த வீரவெஞ்சிலையிதே (43)

உக்கிற சண்டத் தடங்காத வாதாவியை
திக்குலனென்றவே செகத்திற் பேர்பெறத்
தக்கவேம்பார்க்கிற மச்சவரியத்தினால்
மிக்கவெஞ்சிலை செறி..... பண்ணாட்டதே (44)

தட்டியும் பரினாசயந்தடகனாக வாள்களுந்
துட்டிய பெரும்படைச் சூரரெனனவே
கிட்டிய சத்துரர்கிளைகள் வேரற
வெட்டிய வெஞ் சிலை வீரபண்ணாட்டதே (45)

தளங்கொஞ்சுத்துரர் தக்கவெம் புலியென
யுளங்களிகூரவே யுண்டுமிழந்திடும்
வளங்குலவிய பெருவாழ்வுச் சூழவெ
விளங்கிய வெஞ்சிலை வீர பண்ணாட்டதே (46)

தஞ்சமென்றோ களைத்தாங்க நாளுமே
யஞ்சலென்றேயவர் கலங்க கவிங்களை
யிஞ்சொலிக் காத்து வேண்டியந் தீந்திடும்
வெஞ்சிலை விளங்கிய வீரபண்ணாட்டதே (47)

கொட்டமிடும் பூத கணங்குடித்து குரங்குத்தாட
வட்டவுலகிற் கழுகுவளைந்து..... புறம் அலங்கரிக்க
அட்டதி கதுமதிசெயிக்க வக்கினியில் செனித்த அடங்காத
துடனாடனாடந் தவிரத்தோன் துலங்கிடுங்கைச் சிலைதானே(49)

பார்வேந்தர் வணங்கிய நிற்கப்
பார்வேந்தர் தெண்டனிடப்
போர்வேந்தர் முடிகள் துள்ளப்
பூட்டிடுங்கைச் சிலையன்றே

யேர்வேந்தர் முடிக்குடுமி
யிடறிடவே வெட்டிவித்த
சீர்வேந்தர் பண்ணாட்டார்
திருககையுற்ற சிலைதானே (50)

கற்றவர்கள் மிடிய கலக்கருதாமலெயெதுத்த
பற்றலர்கள் சிங்கமெனப் பண்டு திடுத்த சிலையன்றே
கொற்றவர்கள் கொண்டாடக் கோதண்டபாணியென
வெற்றியுள்ள பண்ணாட்டார் வீர செம்பொற் சிலைதானே (51)

கண்ணினிளையான மெய்யுங் கருணை துடிகொண்ட
கண்ணும் விண்ணவர்கள் புகழ்ந்திடவே மெய்ப்புடைச் சவுரியமும்
நண்ணரிய வாதாவி நடுங்கப் பலி கொண்டுலகி
லெண்ணாரிலண்ணாட்டார்யிடங்கையுற்ற சிலைதானே (52)

நிடனாட பெற்ற சவுரியத்தால்
நீழ்பெரும் பூதங்களிக்கக்
கட்டளையாய் வணங்கின்னார்க்
காற்றிடும் பொற்சிலையன்றே
நட்டவரையாய் சத்துரர்கள்
நடுங்கப் பணி கொண்டிருவர்
திட்டமுடன் பண்ணாட்டார்
திருக்கையுற்ற சிலைதானே (53)

மஞ்சரண்மேனியனும் மலரங்னுமென புகழ்
விஞ்சரண் முழங்க வேழவி பெற்ற சிலையன்றே
கஞ்சரண் நாவலற்குங் கருதியிடு மேவர்களுகதும்
யஞ்சரண்வாதாவியைப் பழித்த செம்பொற்சிலைதானே (54)

ஆறுகொண்ட சடையாரும் குளிணாம் யொத்து தித்திடவே
வீறிடும் பூதங்களிக்க வேழவி பெற்ற சிலையன்றே
கூறிடும் பண்ணாட்டிலுற்ற கோதண்டபாணி யென்ன
மாறுகொண்ட சத்துரரை வாட்டிடும் பொற்சிலைதானே (55)

வீசுபுகழொங்கு மண்மேல் வேதியர்கள் பசுக்களால்
பூசார்கள் தவஞ் செழிக்கப் புண்ணிய தற்மம் விளங்கப்
பேசரிய சம்புசனி பெருனாமயுடன் வாழ்ந்திருக்க
காசினியிலே வணங்கின்னர்க் காற்றிடும் பொற் சிலைதானே(56)

நிணங்கால்கள் குடல்கலைகள் நீ..... டுருமா பூத
கணங்காவு கொண்டு மனங்களித்து நின்று கூத்தாட
யிணங்காத சவுரியத்தால் எனக்கெதிராரென மதித்து
வணங்காத வருவலனாவாட்டிடும் பொற் சிலைதானே (57)

இந்திரன் மால் பணியீசரன்பினால்
முந்தோரு சம்புமாமுனியன் வேழவியில்
வந்தடங்காத வாதாவியை வென்றிடும்
செந்தமிழ் விளங்கிய செம்பொற் சிலையிதே (58)

மாதார்மேன் நம்பி வந்தவனாககாத்து நித்தம்
வேதாகமப பெரியோர் வேண்டியதெல்லாங் கொடுத்து
தாதாவாயே விளங்கத் தக்க பெரும் பண்ணாட்டார்
வாதாடுஞ் சத்துரரை மதமடகதுஞ் சிலைதானே (59)

பகுத்திடுமருவலர் படை முறிந்திடச்
செகுத்து விண்ணோடவே சிவனைப் பிடித்த
தகுத்தமண் பீதினிலலகை பங்காக்கியே
மிகுத்திடுமிளவலும் வீரச்சிலையிதே (60)

ஒட்டிய வீரனாவொங்க வெட்டியே
கிட்டிய படையெலாங்கெடத்துரத்தியே
கட்டிய பல்வேலாங்கவ்வியே தொழ
வெட்டிய சவுரிய வீரச்சிலையதே (61)

எட்டரிய சொற் பேதமெட்டு
நெறி யிட்ட முனியிட்ட வெறியுத்த தணலில்
கட்டழகுக் கசனாசயுடை எட்டவேதிர்க்
குடைகவிக்கவடவரசுந்தோழவே
திட்டமோடுயிட்டகுல நட்டணைய
துட்டோடு செனித்த புகழாள ரெனவே
வடடவுலக ஆதிலெதிரிட்டவரை
வெட்டியெறி மததெதிபாத சிலையை (62)

தளந்த வந்துப் பொன்னையளித்
தானேன்றே திரப்போற் தனந்தேரதன்
னிளந்த தயமேதவேள்நல்
லினாகயே வழங்கும் பண்ணாட்டார்
வளைந்த சிலையைத் தெய்வமென
வாழ்த்தி வணங்குப்பெருவாழ்வு
விளைந்த புவிக்கது புவிக்கு பினாந்திடுங்கொ
வேம்போர் வேண்டா ஏவளரே (63)

அத்தியுடல் மண் மீதிலாவியுயிரிருமன பார்மீதில்
குத்தியிடற்குடற்சரது கொள்ளை கொள்ளப்பருந்தாட
நித்தனடியெ நெரினாடபெற்ற நியத்தால்பெருத்த பண்ணாட்டார்
சத்தமுடைய சத்துரரைத் தறித்தேயிடுங்கைச் சிலைதானே (64)

காராழியெநேரதிகச்செல்ல கனத்தால் மிகுத்த காரணத்தால்
னாராயணன் போல் விளங்கிய பண்ணட்டார் எனவே மாட்டா..ளே
வாரா வழிவந்தோவெனவே வாயார புல்லை கவ்வியனாச
சேராதார் நின்று தொழ செய்யும் வீர சிலைதானே (65)

கருதலர்கள் பொடிபடவே தில் வெற்றி சிலையன்றே
இருதர சரமகுட முடி வெட்டியெறிச் சிலையன்றோ
பொருது தனிக் கோடியினிலாண புலி பொறுத்த சிலையன்றோ
திருவிளங்கும் பண்ணாட்டார் சவுரிய பொற் சிலைதானே (66)

ஆதினாளுமைக பாகர் களித்த செம்பொற்சிலையன்றோ
காதிமேலாகுலத்தை க்கல்ல வல்லச் சிலையன்றோ
கோதில்பெரும் பண்ணாட்டார் கோர்திடும் பொற் சிலையன்றோ
வாதிபொருஞ் சத் துரதஉ வாட்டிடுங் பொற்சிலைதானே (67)

அக்கரவும் அணிந்த சிவன் அருளிடங்கைச் சிலையன்றோ
திக்குள் அடங்காத புகழ்தேடிடும் கைச்சிலையன்றோ
மிக்க சம்பு கதுலமெனவே விளங்கிடுங்கைச் சிலையன்றோ
தக்கயிடங்கைத் தலைவர் சவுரிய பொற்சிலை தானே (68)

போத்தரிய புலவர் ஒலி போக்கிடும் கைச் சிலையன்றோ
கூத்தனை போலே துத்தவனார்க் கோல்லிடுங்கைச் சிலையன்றோ
வூத்த சம்பு குலத்தாசன் விளங்கிடுங் கைச் சிலையன்றோ
யேத்த முள்ள பண்ணாட்டாரிடங் கையுற்ற சிலைதானே (69)

அதிரும் மும்முரசும் வாழி ஆண் புலிக்கொடியும் வாழி
முதிர் மலகிரியு வாழி மும்மதக்களிறும் வாழி
சதுர்மறையோதவல்ல சம்புமாமுனிவன் வாழி
எதிரில்லா வீரபண்ணாட்டிடங்கையிற் சிலையும் வாழி (70)

யிளங்கு செங்கழனிர் வாழியிருங் கருங்குதிரை வாழி
தலங்களில் உயர்ந்த கச்சித்தலமும் நீடுவாழி
துலங்கியக் கங்கையாறு சூழ்ந்த பொன்மேரும் வாழி
அலங்கிரி வீர பண்ணாட்டழகு பொற்சிலையும் வாழி (71)

குறிப்பு : 39,40,48 ஆகிய எண்ணுடைய பாடல்கள் ஒலைச்சுவடியில்
இல்லை. சிதைந்திருக்க²¹ இல்லை, இடம் பெறவே இல்லை.

பின்னிணைப்பு
சிலையெழுபது
மூலமும் உரையும்
பாயிரம்
கடவுள் வணக்கம்
கொச்சகம்

திருவளரும் வன்னியர்செஞ் சிலையெழுப தினைவிளம்ப
மருவளர்பைங் கடுக்கையும்வெண் மதியுமிழைத் தோன்வாமத்
துருவளரும் வரைமடந்தை யுவந்தளிப்பத் தோன்றிவரந்
தருவளஞ்செய் விகடசக்ரத் தந்திமுகன் றுடொழுவாம். (1)

நூற்பெயரும், ஆக்கியோன் பெயரும்
அறுசீர்கழிநெடிலா சிரியவிருத்தம்

முந்துநாள் வீர சம்பு முனிசெய்மா மகத்திற் போந்த
சந்ததி யார்சீ ரோது கெனத்தகு முதியோர் கேட்ப
இந்தணி சடிலத் தெம்மா னிணைக்கழல் பராஅ யிசைத்தான்
செந்தமிழ்க் கம்பன் செம்பொற் சிலையெழு பதுவா மிந்நூல். (2)

கச்சித்தலத்தின் சிறப்பு
வேறு

மெச்சுந் தரங்கக் கடலுலகின் மிளிருந் தலங்கண் மிகவெனினு
மிச்சித் தவர்தங் குறைவெயின்முன் னிமம்போற் கடிதற் கியலாவே
பச்சை வண்ணத் திருமாலும் பவள வண்ணச் சோதியும்வாழ்
கச்சித் தலத்தைப் புரையுமென்க் கழறத் தலங்கள் காணேமால். (3)

கோத்திரச் சிறப்பு

சாத்திர மறைகள் சொற்ற தனிநியமம் வாழா தோர்
சூத்திரந் தவறில் வன்னி தோன்றுமெய்ப் புகழ்காப் பாளர்
மாத்திரை யளவு ஞான மறைப்பின்மா தவங்கூர் சம்பு
கோத்திர வரசர்க் கொப்பக் கூறுவ தெவரை மாதோ. (4)

உற்பவச் சிறப்பு

கொச்சகம்

திங்கண்மும் மழைபிலிற்றச் செழித்துயிர்க ணனிமல்க
அங்கமோ ராறுமறை யந்தணரா குதியோங்கத்
துங்கமனு நெறிதழைப்பத் துகளறுவன் னியினின்றும்
பங்கயனு முதலிவரைப் படைத்துலகு படைத்தாஉல். (5)

குலச்சிறப்பு

விதிகுலத்தோர் சிறப்புறச்செய் வேள்விக்குச் சிறந்தவன்னி
உதிகுலத்தோ ராதலிஉ லுயர்குலத்தோ ராமிவர்க்குத்
துதிகுலத்தோ ரொவ்வாரேற் சொலும்வணிக குலத்தோரும்
நதிகுலத்தோர் களுமெங்ங னுட்டினிலொப் பாவாரே. (6)

இதுவுமது

மறைக்குலத்தி லுதித்தாலென் மறையுணர்ந்தா லென்வணிகர்
நிறைக்குலந்தி லுதித்தாலென் னிதிபடைத்தா லென்னுன்காம்
முறைகுலத்தி லுதித்தாலென் முயற்சிசெய்தா லென்வன்னி
இறைக்குலத்தில் உதித்தவரே யிகபரனென் றியம்புவரே. (7)

படைத்துணைத்தலவர் குலச்சிறப்பு

விடையுடையார் வரமுடையார் வேந்தர்கோ வெனலுடையார்
நடையுடையார் மிடியுடைய நாவலர்மாட் டருள் கொடையார்
குடையுடையார் மலையமன்னர் குன்றவர்பல் லவர்மும்முப்
படையுடையார் வனியர்பிற ரென்னுடையார் பகரீரே. (8)

இதுவரையிலும் நூலுக்குப் பாயிரங்கூறி
இனி நூல் கூறுவராயிற் றென்க
பாயிரம் முற்றிற்று

நூல்
கொச்சகம்

சொன்மங்கலம் பொருந்துந் தொல்லுலகிற் பல்லுயிரும்
நன்மங்கலம் பொருந்து நான்மறையு நனிவிளங்கும்
வன்மங்கலம் பொருந்தி வளர்வனிய குலவரசர்
வின்மங்கலம் பொருந்தும் விறற்றசாமி நாட்கொளினே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

கலையாய் வன்னி குலோத்துங்கர் கரத்திற் கவின் கொண்
டமைந்தவென்றிச், சிலையா லன்றோ வேழபுயலுஞ் சேணிற் பொலி
யுந் திவாகானும், அலையார் கடலுங் கடையனனு மடன்மா ருதமு
மடங்கியொரு, நிலையாய் நின்ற மனுநீதி நெறியு நின்ற தறியீரோ.

இதுவும் அது

வேறு

மலையினிற் பொலங்கொண் மேரு மலையன்றி மலைமற் றுண்டோ
கலையினி லுரைப்ப வெண்ணெண் கலையன்றிக் கஏலமற் றுண்டோ
வலையினி லுகாந்த தீத்தத் தலையன்றி யலைமற் றுண்டோ
சிலையினிற் றிறங்கூர் வனியர் சிலையன்றிச் சிலைமற் றுண்டோ.

இதுவும் அது

வேறு

அமரரொரு புறமரிய முனிவரொரு புறம்விசைய யரிவையொரு
புறமடலுறுஞ், சமனுமொரு புறம்விரவு கழுகுமொரு புறநெடிய தரும
மொரு புறமுடைகொள்வாய், ஞமலியொரு புறமெரிக ணலகை
யொரு புறமிடர்செய் நரிகளொரு புறமகிழ்வெஞ், சமர்செய்திடு மணி
மவுலி யணிவனிய குலவரசர் தமதுகர மருவுசிலையே.

இதுவும் அது

வேறு

முட்டரை யறிஞ ராக்கு முனிவரைத் தவஞ்சீர்ப் பிக்கும்
சிட்டருக் கரசு நல்குஞ் சேர்ந்தவர்க் குரம்பா லிக்கும்
மட்டறு தெவ்வர் தம்மை வலிதப வச்சு றுத்தும்,
துட்டரைத் தொலைப்ப வன்னி தோன்றுபொற் சிலையொன் றம்மா.

விற்பிடிச்சிறப்பு

மிடிகரக்கப் புலவருக்கு மிகுபொருளீந் திடுவார்தம்
அடியிரக்கத் தொடுபணிவார்க் கரசுதருங் கொடையாளர்

படிபுரக்க வவதரித்த பண்ணுடர் கரத்தமைவிற்
பிடியுரத்தி னுலன் றே பெருஞால முரமுறலே.

இதுவுமது

மைப்படியு முடலவுணர் வருக்கமாய் வற்றதுவும்
இப்படியோ டனைத்துலகு மிணையினலம் பெற்றதுவும்
நெய்ப்படியுஞ் சுசியுதித்தோர் நீள்பகழி தொடுசிலையின்
கைப்பிடியாண் மையினல்லாற் கடைப்பிடியே தியம்பீரே.

வின் மணிச்சிறப்பு

பணியிறைக்கங் கணனடியைப் பழிச்சநர்வா தாபிமுடி
துணியிறைவர் பண்ணுடர் சோதிமணி முடிவனியர்
அணியிறையேந் தியவயிர மாஞ்சிலையி லடருநவ
மணியிரையக் களகளென வயிறிரையு மாற்றலர்க்கே.

காணியின் சிறப்பு

கன்னாணும் புயமுடையார் கடனாணு மருளுடையார்
மன்னாண்மைப் பொலிவுடையார் மணிமுடிவன் னியர்தாங்கும்
வின்னாணின் வலியாலே வியனிலம்வாழ் வதுமடையார்
தந்நாண மிழந்துவலி தாழந்துகரங் குவிப்பதுமே.

கலி விருத்தம்

உலகறிமும் முரசொலிப்ப வுலைவில்கலி வெருண்டொளிப்ப,
நிலவெனவெண் குடைகவிப்ப நிகழ்பவம்பின் புறந்தவிப்ப
இலகுபுலிக் கொடிதழைப்ப விருங்குடிகள் விருந்தழைப்ப
அலகிலவா வியற்றும்வன்ய ரணிசிலையேந் துவதம்மா.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

இதுவும் அது

அலையை யெடுக்கா விடிற்பரவைக் காற்ற லேதவ் வரவரசன்
தலையை யெடுக்கா விடிற்பொலிவு தரணிக் கேது விதுவளரும்
கலையை யெடுக்கா விடிற்காட்சி கங்குற கேது வன்னியர்செஞ்
சிலையை யெடுக்கா விடிலுயிர்க்குச் செழிப்பங் கேது செப்பிடினே.

இதுவும் அது

வேறு

வட்டவுல கிற்கொடிய நெட்டவுண ரைச்சமரின் மட்டறவி
டித்தெதிரெயிற், கிட்டவறு பட்டதலை நட்டுவிழ மொட்டையுடல்
கெட்டுருட ரக்குருதிநீர், கொட்டநுரை கட்டிடம் கச்சுழிசு ழித்தலை
கொழித்துநதி யிற்புகவழி, விட்டுறுமி நெட்டையிடு மக்கினி குலத்
ரச விக்ரம ரெடுத்தவிலையே.

இதுவும் அது

வேறு

குடைகொண் டெழுந்தான் மாயனெடுங் குன்றந் தனையான்
குலங்களிக்கப், புடைகொண் டெழுந்து பொழிந்தபெரும் புயல்க
விரிந்த வன்னியர்விற், படைகொண் டெழுந்தார் புவிசெழிக்கப் பதறி
யவுணர் தென்பதிக் கே, விடைகொண் டெழுந்தே யொருநாளு மீளா
வகைசென் றடைந்தனரே.

வில்வளைத்தற்சிறப்பு

கொச்சகம்

தனுவணங்கொண் டுலகளிப்பத் தார்வேந்த ரெனவுதித்தோர்,
தனுவணங்க சனும்வெள்கித் தாள்வணங்கு மெழின்மிக்கோர்,
தனுவணங்க கலவெவர்க்குந் தாய்போனன் ஈற்றும்வன்யர்,
தனுவணங்க தாயலர்க டஞ்சமென வணங்காரோ.

நானேற்றுதற் சிறப்பு

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஒங்குபுகழ் வன்னிமன்ன ரொன்னலார்த மைப்புறங்கண் டுலகங்
காக்கத், தாங்குவரிச் சிலைவணக்கிச் சரோருகக்கை யாற்றிண்டித்
தனிநாண் பூட்டப், பாங்குறுமு வலகினரும் பைங்கழைத்தோண் மட
நல்லார் பசும்பொன் வண்ணப், பூங்கமுகின் மங்கலநாண் பூட்டுதல்
போன் மெய்ப்புளகம் போர்ப்பர் மன்னே.

குணத்தொனிச்சிறப்பு

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

நெடியதிரை யெழுகடலி னொலியுமழை முகிலொலியு நிகழும்புக
முடிவின் முடுகும், ஒடிவில்பெரு வளியொலியு முருமொலியு மிணையி
லென வரகர்விழி விதிரவெருவிக், கொடியதிது கொடியதென விபுதர்
நிலை கெடவவுணர் குடர்குலைய வடர்தி சையுடன், படியதிர வனியர்
சிலை தழுவுகுண வொலியினிலை பகர்வதெவ னரித ரிதரோ.

அம்பருத்தூணிச்சிறப்பு கொச்சகம்

அம்பர்யா மென்றிறுமாந் துறைவதுண்டவ் வமரர்யாங்
கம்பரா மென்றேத்தக் கவியரசாய் வாழ்வதுமுண்
டிம்பரா ருஞ்சொல்வன்ய ரேலாருக் கிடரிழைக்கு
மம்பருத் தூணியுண்டே லாவியங்கத் தெவர்க்குமுண்டே

பிரமாத்திரச்சிறப்பு அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

வரமிகுவன் னியர்வணங்கா முடியரசர் வண்மைதனை வரையவேண்டிற்
சிரமகுட மன்னவராய்ப் பற்பலதே யங்களினுந் திகழ்வோர் தம்முள்
விரவலரைப் பொன்னிலத்து மித்திரரை யிந்நிலத்தும் வீறி வாழ்வான்
பிரமசிரத் தானிறுவும் பெற்றிமைகண் டாய்ந்தெவர்தாம் பேசற்பாற்றே.

நாராயணத்திரச் சிறப்பு

காரியலுங் கரதலவன் னியவீர ரடுசமரிற் கனன்றே யுய்க்கும்
பேரியன ராயணத் திரத்தினுக்கிந் திராதிபிர மாதியோரும்
நேரியல வுட்குவரே லியாவரெதிர் வாழ்த்தியதை நின்றதுதாழ்வோர்
பாரியர்மங் கலநாண்பன் னானுநிளவ பெறவரம்பா லிக்கு மம்மா.

பாகபதாத்திரச் சிறப்பு கொச்சம்

உருத்திரவின் வயங்குதிங்க ளுதயனெதி ரொளிர்தருங்கொல்
உருத்திரனும் வயிரவரை யுறழ்தோளார் வன்னிமன்னர்
உருத்திரத மிவர்ந்திகலோ ருரஞ்சாய்ப்பத் தொடுக்குமழல்
உருத்திரவன் படைக்குமற்ற வும்பர்ப்படை யொப்பாமோ.

அபிமந்திரித்தற் சிறப்பு
அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

அக்கரமொன் றக்கரமுன் றக்கரமைந் தக்கரமெட் டாதி யாய
எக்கடவுண் மந்திரமு மெண்ணிலுருச் செபித்துநினை வெய்தி னேரும்
மிக்கதிது வெனவியப்ப விறல்வன்ய குலவரசர் விடுங்கோல் சென்று
தக்கவபி மந்திரமாட் சியினமர்வென் றிறைவனிடஞ் சார்த லாலே.

நாணிறங்குதற் சிறப்பு

பூதலத்தோர்க் கிடரியற்று மரக்கருடல் பிளந்துவெற்றிய்
புனைந்த வோலை. மீதலத்தோர்க் குணரவிடுத் தவர்பயந்தீர்த் தாக்கி
யர்கள் வெரீஇத்தோ டோய்ந்த, காதலருக் கழுதரற்றித் கழுத்திலகு
மங்கலநாண் கழித்த தற்பின், தாதலர்தா ரணிவனியர் தனிச்சிலைநாண்
களித்திறங்கித் தயங்கு மாதோ.

வாள்
வீரவாட்சிறப்பு

விண்ணவர்க்கு விருந்தினராய் மேவியர மாதரின்பம்
மண்ணின்மரு வலர்மருவ வாழ்விக்கும் பண்ணுடர்
திண்ணமுறு வன்னிமன்னர் திருக்கரத்தி லேந்தியமர்
நண்ணும்வய வாண்மகிமை நாமெங்ங னவில்வதுவே.

வேல்
வேலேந்தியகாலாட்படைச் சிறப்பு

செய்யகத்து வளநாடு தேர்புலவர்க் கினிதளிப்பார்
மெய்யகத்து வன்னியர்செவ் வெள்பலவா முருக்கொளல்போல்
கையகத்து வேலேந்து காலாளின் படையினன்றி

வையகத்து மருவுகலி மற்றொன்று லகலாவே.

யானை

யானைப்படைச்சிறப்பு

ஒராணை முகத்தானை யுலகத்தோர் முன்னிறுத்திப்
பேரான கருமமெலாம் பிறழாது முற்றுகிற்பார்
காரான வுடலவுணர் கலங்குறமுன் னிறுத்திவன்யர்
போராணைப் படையானே போர்வயங்கோ டலினன்றே.

குதிரை

குதிரைப்படைச்சிறப்பு

பூவேறி நான்முகனும் புள்ளேறித் திருமாலும்
சேவேறிக் கண்ணுதலுஞ் செய்வதென்னே தீஞ்சுவைகொள்
பாவேறிப் புகழ்பெற்றுப் பாராளும் வனியர்தழல்
மாவேறிப் பகைவென்று மாநிலங்காத் தருள்வாரே.

தேர்

தேர்ப்படைச்சிறப்பு

பார்விழாப் பெறக்காக்கும் பண்ணாடர் பதமலரில்
போர்விழாப் புரிவேந்தர் பொன்னவிர்மா முடிவணக்கி
யார்விழா திருப்பார்க ளமரர்மலர் மழைசொரியத்
தேர்விழா வுறவுகைக்கிற் றிருவிழாத் தினமென்றே.

இதுவும் அது

செங்கதிரோ னோராழித் தேரேறித் திகழவதுவும்
அங்கசன்மா ருதத்தேரூர்ந் தடலாண்மை செலுத்துவதும்
துங்கமனு நெறிபிழையாத் துகளறுவன் னியவீரர்

அங்கிரத மிவர்திரத்துக் கணுவளவு மிணையாமோ.

அரண்
அகழின் சிறப்பு

பேராழிச் செலுத்திவயம் பெறவனியர்க் கிடமாகிக்
கூராழிப் பரனகரைக் குறைசொல்கம்பை நகருடுத்திட்
டோராழித் தேரிருபா லொதுங்கவுய ரெயிற்புடைசூழ
சீராழி யாமகழின் சிறப்பெவரே யுரைப்பவரே.

அரண் சிறப்பு

சரண்புகுந்தீ சனைச்சான்றோர் தம்முயிரைக் காப்பரெனும்
வரம்புளதங் கதுவியப்பின் மருவியதோர் வழக்கன்றால்
முரண்புகுதோட் செருநர்வரின் முதுலகோர் வன்னியர்தம்
அரண்புகுந்து தம்முயிர்காத் தமர்ந்திருப்ப ராதலினே.

அரசு
கொடிச்சிறப்பு

கடர்க்கொடியும் வனக்கொடியுந் துகளில்வெற்றிப் புலிக்கொடியும்
அடற்புவிமூன் றினுந்தாமே யரசியற்றும் படிதாவக்
கடற்புவிவி னிரந்தரமுங் கருணைபுரி தாயேபோல்
இடர்பகையி லாதுவன்ய ரெவ்வுயிரும் வளர்ப்பாரே.

அரசாட்சிமண்டபச்சிறப்பு

அண்டர்மலர் மழைசொரிய வந்தணர்பல் லாண்டிசைப்பத்
தண்டனிட்டுப் பொருந்தலருஞ் சயங்கூற வன்னிமன்னர்
கொண்டபகம் பொன்வேய்ந்து குலவுபல மணிகுயிற்றும்
மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கை மண்டபம்பெற் றிடுபேறே.

சிங்காதனத்திருத்தற்சிறப்பு எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

தங்காத னன்பனிறை யென்ன மாதர் சந்ததமுந் தொழுதெழு
வார் வலியா தாகம், தங்காத னனையநட்பிற் சிறந்தே யாவந் தகுபு
லியு மோர்துறையிற் றண்ணீர் மாந்தும், சிங்காத னம்பகம்பொன்
மணிதூ சாதி தெளிவுறுவே தியர்க்குதவும் வன்னி மன்னர், சிங்காத
னத்தின்மிசை யமர்ந்து நாளுந் திகழரசு செயங்கருணைச் செயலாலன்றே.

முடிதரித்தற்சிறப்பு கொச்சகம்

தன்முடிமேற் புவிதாங்குந் தனியரவிற் றுபில்வோற்கும்
சென்முடிவாம் பரமனுக்குந் தோன்றுமிளபுப் பொழித்திடுவார்
பொன்முடிசென் னியிற்றாங்கிப் புகழ்வனிய வரசரொன்றார்
முன்முடியக் குடிதழைய மூதுலகம் புரத்திலினே.

இதுவும் அது

தேவர்முடி திங்கண்முடி சேனூரு மிரவிமுடி
மூவர்முடி முனிவர்முடி மும்மையுல கினில்வாழ்வோர்
யாவர்முடி யும்விளங்கு மென்றுமொரு முடிவில்லாக்
கோவிறைவன் னியர்முடிமேற் குலவுமுடி விளங்கலினே.

புயகேயூர கிரீடச்சிறப்பு

இயனடுநீண் டிருபுடைதாழ்ந் திடவமைத்த லணைமூன்றின்
அயன்முதன்மூ வருந்தொழின்மூன் றுங்கியற்ற வமர்ந்ததுபோல்
வயமுறுவன் னியவரசர் வடவரைபோல் வீறியதிண்
புயமுடியு மணிமுடியும் பொருந்தியது புதுமைத்தே.

குடைச்சிறப்பு

படையுடைய படிவேந்தர் பணிந்திடுவோர் மனுநீதி
நடைவருணைச் சிரமநெறி நழுவாது காத்தெவர்க்கும்
விடையவன்ற னருன்பெற்ற வீரவன்னி மன்னர்பொற்றக்
குடைநிழலேத் தந்துகலிக் கொடைதணித் திடுவாரே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

வெங்கோப மதம்பொழியும் விண்ணவர்கோ னும்பனிகர் வேழ
முண்டோ, பைங்கோலஞ் சேர்கனகப் பஞ்சதரு வனையபா தபமற்
றுண்டோ, இங்கோத வான்கரபிக் கிணையுண்டோ வன்னிமன்ன
ரெனுமேன் மக்கள், செங்கோலுக் கெதிராங்கோல் செகதலத்தி
லொன்றுண்டோ செப்பு வீரே.

செங்கோல்வண்மைச்சிறப்பு

கொச்சகம்

வீரசம்பு முனிவேள்வி விளங்கவரு முடிவேந்தர்
சீர்மருவு கரத்தேந்து செங்கோலின் றிறத்தானே
நேறுதீக் கடைகோலு நிறைகோலு நீடுலகி
லேரடரு முழுகோலு மிடரின்றி யிருப்பதுவே.

செங்கோடைத்திற்சிறப்பு

சீராரும் வன்னிமன்னர் செங்கோன்மை செலுத்துதலால்
சோராது சுரார்க்கும்பு சுரார்க்குமிகு சிறப்புண்டாம்
நீராரும் புவியின்மநு நெறிதவரு தென்பதன்றி
யாராலும் பழுதுரைக்க லாமோசொல் வல்லீரே.

அறத்தினெறிச்சிறப்பு
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தாரேந்த புயவேந்தர் தழலிடைவந் தவதரித்தோர் தனுவான்
மிக்க, சீரேந்து மறத்தினெறி திறம்பாது நிற்கின்ற செயலா லன்றோ,
காரேந்திச் சொரிமழையுங் கலைமறையும் வாணிபமு மடவார் கற்பும்,
ஏரேந்து மவர்வாழ்வு மிடரின்றி நிற்பநன்றி யென்கொண் டம்மா.

ஆக்கினைச்சக்கரச்சிறப்பு
வேறு

ஊழிக் கிறைதண் கடல்வீழ்ந்தா னும்பற் கிறையந் தரமானுன்
கோழிக் கிறைதன் ருதைவரை குறுகி னானெஞ் சறதாணி
மேழிக் கிறைமு விரண்டினென்று மேவப் பெறுவன் னியர்செலுத்தும்
ஆழிக் கிறைநா டொறுமாரு தகிலமுழுதுங் காத்தல் கண்டே.

தொழினெறிபிறழாமைச்சிறப்பு

கற்பத் தொழியா மறைபயிலுங் கவின்மே வியவந் தணர்தொழி
லும், சிற்பத் தொழில்வை சியர்தொழிலுந் தினமு முயர்முக் குலத்தோ
ரைப், பொற்பத் தொழுஞ்சுத் திரர்தொழிலும் புகலெத் தொழிலு முறை
பிறழ்ந்தே, அற்பத் தொழிலா காதரசாள் வதுபண் ணுட்டார் தந் தொழிலே.

முத்திரைமோதிரச்சிறப்பு

எத்திசைமன் னவராணு முத்திரிக்கு மீதன்றிப்
பத்திமையி லார்க்கந்தப் பரனலகு முத்திரிக்கும்
சத்தியம்பொய் யாதுவைகிச் சகம்புரக்கும் வன்னியர்கைம்
முத்திரையா ழிக்குநிகர் மூதக்கீர் மொழியீரே.

துட்டநிக்கிரகச் சிறப்பு
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

தீட்டார் தமையுஞ் சிவநிந்தை செய்வோ ரையுஞ்செங் கோன்
முறையேர், பூட்டார் தமையும் பொய்யரையும் போர்வெங் களத்துப்
போந்துபுறம், காட்டார் தமையுங் கள்வரையுங் கலிதீர்ந் திடக்காட்
டியவறத்தை, நாட்டார் தமையு நானிலத்தி னுட்டார் நவில்பண்
னுட்டாரே.

வாயில்காத்தற்சிறப்பு
கொச்சகம்

கடிந்தாரைக் களைவனியர் காப்பாளர் சமார்க்களத்தில்
மடிந்தாலுஞ் சுவர்க்கமுண்டாம் வாயில்காத் தவரடியில்
படிந்தாலு மரசுண்டாம் பகர்வதெவன் பாரிடத்தில்
விடிந்தால்வேந் தன்வாயின் மேவாதார் யாருளரே.

தொழுதன் முதலியசிறப்பு
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

அணங்காற் றருவில் லேந்திமுறை யரசாள் வன்னிச் சயதரரை
வணங்கார் யார்கை கூப்பார்யார் வாரி சூழும் வையமிசை
இணங்கார் யார்நின் றேத்தார்யா ரேவற் பணிசெய் யார்யார்நன்
மணஞ்சார் முற்றங் காத்திருந்து வாழ்நாண் மகிழார் யார்யாரே.

செல்வாக்கின்சிறப்பு

பாவசையு நாவலர்பால் பத்திமிக வைத்துதவும்
பூவசையு மணிமார்பர் புகழினுக்கோர் நிகரின்றான்
மாவசையாப் பெருஞ்செல்வர் மாதிரங்காக் கும்வனியர்

நாவசைய நிரந்தரமும் நாடாசையா திருந்திடுமோ.

புகழ்ச்சிறப்பு

ஆந்துணையாம் வன்னியர்போ லாந்துணைப்பட் டாதரிப்பார்
போந்தரிகள் வணங்குமிவர் புகழ்சிறிதோ யாம்புகழ்தற்
கேந்துகர மிரண்டினும்பொன் னிலக்கமறச் சொரியினுமில்
வேந்தர்புகழ்க் கிணைநாவால் வேறுபுகழ் கூறேமால்.

இதுவும் அது
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வளமருவு மங்கையர்கோன் சொலத்தகுபல் லவராயன் மரபிற்
ரோன்றிக், களமருவு கறையுடைய கண்ணுதல்கச் சியின்வாழே கம்ப
ரேசற், குளமருவு மன்பினரா யொளிர்மகுட மணிப்பொற்றே ருதவி
மேனாள், தளமருவு தாமரைபோன் முகவனியர் படைத்தபுதழ் சாற்றற்
பாற்றோ.

மாசகற்றற் சிறப்பு
வேறு

மின்னு மிரவி தனிற்றோன்றும் வேந்தர் குலத்தில் வருமாகம்,
மன்னு மதியந் தனிற்றோன்று மன்னர் குலத்தில் வருமாகந், துன்னுந்
திரைத்தண் கடலுலகிற் றொலக்குந் தூய்தாங் கனற்றோன்றும்,
பன்னு புகழ்கொ ளரசர்களே பார்க்கின் மாக தீர்ந்தாரே.

பெருந்தன்மையின் சிறப்பு

கலையான் மிக்கோ ருலகளிக்குங் கருத்தான் மிக்கோர் கனக
மணி, மலையான் மிக்கோர் நிலவுகுடை வளத்தான் மிக்கோ ருடை

மாறு, நிலையான் மிக்கோ ரினிதோங்கு நெறியான் மிக்கோ ரிகல்வெல்
லுஞ், சிலையான் மிக்கோர் வன்னிமன்னர்க் கெவர்தான் மிக்கோர்
தெளிதரினே.

கலிவிருத்தம்

இதுவும் அது

ஆக்கமுன் னிடினுய ரறத்தை யாக்குவர்
போக்கமுன் னிடிற்பொருந் தாரைப் போக்குவர்
காக்கமுன் னிடிற்கட னிலத்தைக் காப்பர்நல்
லாக்கமுன் னிடுகுணத் தோர்பண் ணுடரே.

இதயவண்மைச் சிறப்பு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சமய வளமுஞ் சிவனுமைமால் தலத்தின் வளமுங் குலவளமு
மமையு நிலத்தின் வளமுமுழவாளர் வளநல் லறவளமுந்
தமையொப் பிலர்கற் புறுவளமுஞ் சகல வளமுந் தமிழ்வேந்த
ரிமையப் பொருப்பர் பண்ணுட ரிதய வளத்தின் றிறத்தானே.

இராநுசமுகச் சிறப்பு

வானோர் வியக்குஞ் சமுகமுது மறையோர் வாழ்த்துஞ் சமுகமலர்த்
தேனார்ந் திருக்குஞ் சமுகமன்னர் திறைக ளளக்கும் சமுகம்விழி
மானார் நடிக்குஞ் சமுகமதி வல்லோர் துதிக்குஞ் சமுகமொன்னு
ரானு திறைஞ்சுஞ் சமுகம்வன்னி யரசர் சமுக மதுதானே.

பதியிருத்தற் சிறப்பு

கொச்சகம்

பண்ணுடர் தமதுபெரும் பதியிருப்ப தாலிமையோர்க்

கெண்ணூர்ந்த சிறப்பிருக்கு மிம்பர்மனு முறையிருக்குங்
கண்ணாழுத் தமிழிருக்குங் கற்றோர்க்குப் புகழிருக்கும்
விண்ணூர்ந்த மழையிருக்கு மிடியிர்க்க மாட்டாவே.

மன்னர் சூழ்தற் சிறப்பு

பொன்னணையு மரதனம்போற் புகழணையும் பெருநிதிபோன்
மன்னணையு நெடும்படைபோன் மலரணையு மளியினம்போற்
றன்னிகரா ரெனத்தழலிற் சகலகலை யுடனுதித்த
மன்னரையே மன்னரெலா மதித்தணைந்து வாழ்வாரே.

மொழிதவருமைச் சிறப்பு

விண்ணொணர்வெங் கதிரொளியும் விதுவொளியும் விளக்கொளியுந்
தண்ணொளிகான் மணியொளியுந் தகைசான்ற வொளியாமோ
கண்ணொளியா யுறைவனியர் காத்தருள்பொய் யாவொளியே
மண்ணொளியா வொளியெனமா மறையொளியா வழுத்தலினே.

சாந்த முதலியவற்றின் சிறப்பு

சாந்தமிரட் சகத்தாலுந் தகைபெறுவை பவத்தாலும்
ஆர்ந்தபுய பலத்தாலு மழகமைந்த திறந்தாலும்
ஏந்துபுக ழான்மாலிந் திரன்குகன் வேளெனவன்னி
வேந்துசிறந் திருப்பதையிம் மேதினியே விளம்பிடுமால்.

கொடைவளத்தின் சிறப்பு

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வையந் தழைப்ப மறைதழைப்ப பறையோர் புரியு மகம் தழைப்பச்
செய்ய முனிவர் தவந்தழைப்பச் செங்கோ றழைப்பச் சீர்தழைப்ப
பெய்யு முகில்போற் றுங்கவன்யர் கைமா றுகவா மற்பெறுவோர்

கையுந் தழைப்ப மெய்தழைப்பக் கனகம் பொழிவார் காணீரே.

வள்ளறன்மைச் சிறப்பு
கொச்சகம்

புள்ளிபல வாயினும்புன் பூசைபுலி யாகாவே
வெள்ளிபல வாயினும்வான் வெண்மதியொன் றுகாவே
துள்ளல்பல வாயினுமோர் தூய்கருட னுகாவே
வள்ளல்பல ராயினுநல் வன்னியர்கொப் பாவாரே.

அடுத்தவர்க்குத் தாழ்வின்றெனற் சிறப்பு

மேருவினைச் சார்ந்தவரை மிடியணுகு மோதேவ
தாருவினைச் சார்ந்தவரைத் தழற்பசிவந் தணுகிடுமோ
நேருரை செயாவனிய திருபர்நெடுங் கழலிணையைச்
சாருமவர் தமையிறையுந் தாழ்வென்ப தணுகுறுமோ.

உமையருள்பெற்றோரெனற் சிறப்பு
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

கலைமகடன் மைந்தரெனக் கலைஞானம் பெறுகையினால் கடல்கூழ் பூமித்
தலைமகடன் மைந்தரெனச் சகமுழுது மரசாளுத் தன்மை யானீ
டலைமகடன் மைந்தரென வாக்கத்தாற் றழலிலவ தரித்த றன்னால்
மலைமகடன் மைந்தரென வரமளிக்க பெறும்வனியர் மகிமை யென்னே.

அஷ்டநுகவரியச்சிறப்பு
(வேறு)

சாகாத் துலகி னிட்டைச் சம்புமா முனியி யற்றும்
யாகவுற் பவராம் வன்ய ரியாவையும் புரக்கு மாறு
வாகன மக்கள் சுற்ற மடிமைபொன் மணிநெல் லேகம்
ஆகர சாட்சி யோடெட் டயிச்சுவ ரியம்பெற் றாரே.

தசாங்கச்சிறப்பு

கொச்சகம்

வளங்குலவு பண்ணாடு மதக்களிறுன் புலித்துவசம்
விளங்குமக மேருமனோ வேகரத மும்முரசு
களங்கறுகங் காநதிவெங் கனற்பரிவா டாமாலை
துளங்கலிற்பொற் சிலைபெற்றோர் துதிபெற்ற வன்னியரே.

அரசின் சிறப்பு

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

நாடுபல வினுக்கரசு பண்ணாடு நகர்க்கரசு நலஞ்சேர் கச்சி
நீடுவரை களுக்கரசு மாமேரு நதிக்கரசு நிறைநீர்க் கங்கை
பீடுபெறு சிலைக்கரசவ்வுருத்திரன்வெஞ் சிலையகிலம் பெரிது காக்கச்
சூடுமணி முடியரசுக் கரசவன்னி யரசன்றிச் சொலவே றுண்டோ.

பரிசுதரற் சிறப்பு

(வேறு)

அவிக்கா தரங்கூர் புனிதர்மகிழ்ந் தருன்வன் னியரை யாம்புகழ்ச்
செவிக்கா ரமுத மெனக்கேட்டுச் சிந்தை யுவந்து சீர்தூக்கிப்
புவிக்கா யிரம்பொ னிறைநீக்கிப் பொற்றண் டிகைபூ டணத்தோடு
கவிக்கா பிரம்பொன் பரிசளித்தான் கருணா கரத்தொண்ட வன்னியனே

வாழ்த்துசிறப்பு

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

தனுமறை யெனுமிது வளர்கவே தரணியி லறநனி வினாகவே
மனுநெறி வகையுயிர் பெறுகவே மணிமுத லியவள நிறைகவே
கனமுறை மையின்மழை பொழிகவே களையற வுயர்பயிர் தழைகவே
இனமொடு சுரபிகள் பெருகவே யிணையறு பிலிவிரு துயர்கவே.

இதுவும் அது வேறு

அவிசொரி வேள்வியைப் பாடினமே யயோநிசம் பவர்தமை
வாழ்த்தினமே, யவனிக் கிறைவரைப் பாடினமே யறமெண் ணான்குற
வாழ்த்தினமே, தவளக் கவிகையைப் பாடினமே தழல்வெம் புரவியை
வாழ்த்தினமே, தவமிகு வனியரைப் பாடினமே தனிநெடுஞ் சிலையினை
வாழ்த்தினமே.

இதுவும் அது கொச்சகம்

பூவாழி மறைவாழி புகல்செம்பொற் சிலைவாழி
பாவாழி சுடர்வாழி பகர்சம்பு முனிவாழி
மாவாழி யகளங்க வனியர்பெருந் தமர்வாழி
கோவாழி யிவர்தனிச்செங் கோல்வாழி வாழியவே.

வன்னிமன்னர் சரித்திரம்
அக்கினிகுல சேரன் சரித்திரம்

சோழ, பாண்டியர்களைப் புராணங்களில் சூரிய குல மென்றும், சந்திர குலமென்றும் கூறுவதைப் போல் சேரனை அக்கினிகுலமெனச் சாற்றவில்லையே என்பது சிலரது கருத்து. சேரமான் பெருமாள் நாயனாரது புராணத்திலும் குலசேகரப் பெருமாள் வைபவத்திலும் அக்கினிகுல மென்பது விபரமாய்க் காட்டவில்லை.

சேரர்கள் அங்கி குலாற்பவர் என்பதைப் “பரிதியும் மதியும் வன்னியும் முதலாம் பல்வகைக் குலத்தும் உற்பவித்த நரபதி குழாம்” எனவும், “சூரன் குலத்தோர் குபேரன் குலத்தோர் சுடர்பாகவப்பேரன் குலத்தோர்” எனவும் வரும் வில்லி பாரதத்தாலும்,

ஜீவகசிந்தாமணி இயற்றப்பெற்ற காலத்தில் பாடிய சூளாமணி என்னும் காவியத்தில் சுயம்வரச் சருக்கத்தில்

“மழைக்கரும்புங் கொடிமுல்லை மருங்கேற
வரம்பணைந்து தடாவி நீண்ட
கழைக்கரும்பு கண்ணீணுங் கரபுரத்தார்
கோமானிக் கதிர்வேற் காளை
யிழைக்கரும்பு மிளமுளையர் யெரிகதிரோன்
வழமருக னிவனி ரீர்ந்தண்
டழைக்கரும்பின் முருகுயிர்க்குந் தாரகலஞ்
சார்ந்தவர்க டவஞ்செய் தாரே”

என்னும் செய்யுளாலும் அறிகின்றோம்.

இதனில் கரபுரம் என்பது சேரர்களின் ராஜதானியான கருவூராகும். எரிகதிரோன் வழி மருகன் என்பது அக்கினிக் கடவுளின் வழித்தோன்றலான சேரன் என்று சங்கநூலும் சாற்றுகின்றது; இதுவுமன்றி,

அருணாசலபுராணம் பாயிரத்தில்,

“அகிகுலம் ஓங்கவரு வல்லாள
பூபன்றன் அரிய தொண்டும்”

என்பதில் வல்லாளனை அங்கிகுலம் = அக்கினிகுல மெனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, அம்மன்னனையே மேற்படி புராணத்தில்,

இத்தகை சிறப்பை வகித்திடு நகருக்
கிறைவனும் வல்லாள பூபன்
சத்திய மொழியா னற்குண முடையான்
றன்னுயிர் மன்னுயி ராகப்
பத்தியாய் நாளும் பாதுகாத் திடுவோன்
பகரருஞ் சேரனற் குலத்தோன்
அத்தனா டியை நித்தமுந் துதித்தே
யவர்திருப்பணிசெய வந்தோன்

என வருவனவற்றில் சேரநற்குலமெனவும் மேற்படி புராணம் நாரதர் சென்று தானம் கேட்கையில்

“தலத்தின்மேன் மகிமை யுற்ற தாபதர் புகழு மாவைம்
புலத்தினை வென்ற மோனர் புகலுமு வகையுள் வன்னி
குலத்தினில் வருமன் னாநின் கோதிலாத் தருமங் கேட்டந்
நலத்தினை யறிய வந்தோம் நவின்றிடா யென வுரைப்பான்.”

என்ற கவியில் அஃவரசனையே வன்னிகுல மெனவும் திருவண்ணாமலை புராணம் பாடிய சைவ எல்லப்ப நாவலர் அவர்கள் பாடியுள்ளார்கள்.

சிவபெருமானே வல்லாள மகாராஜனுக்கு மகனாய்த் தோன்றி மறைந்தபின் அவர் கூறிய பாடலையும் கவனியுங்கள்.

சுந்தர மன்னா கேண்மோ சுதனுமக் கியாமே யானோம்

அந்தத் தினு முனக்கே யறைவிதி முடிப்போ மென்று
சந்த்ரசே கரனார் வாழ்த்திச் சார்ந்தனர் கயிலை பின்னர்ப்
பந்தமா யுலகை வேந்தன் பண்புட னுண்டு வாழ்ந்தான்.

எனச் சாற்றி மறைந்தனர். இது எட்டளவில் நின்று விட்டதா? அல்லது
அன்ற அண்ணாமலையார் வாக்களித்த படி அனுபவபூர்வமாய்
நடைபெறுகின்றதா? என்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம்.

சிவபிரான் வரமளித்துக் கயிலைக்கேகிய பின்பு சில காலம்
வல்லாளன் திருவண்ணாமலையை ஆண்டு கொண்டிருந்து பிறகு
வடநாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்தத்திற்குச் சென்று அங்கு அம்மன்னன்
இறந்துவிடுகிறான். அச்செய்தியைத் திருவண்ணாமலையிலுள்ள
அருணாசலேஸ்வரருக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். தைப்பூசத்தன்று ஸ்வாமி
ஈசான்யதீர்த்தம் சென்று அங்குள்ள வைசியர் மண்டபத்தில் தங்கி
அபிஷேகாதி வைபவங்கள் நிகழ்ந்து ஸ்வாமி புறப்பாடாகிப் போளுந் போகம்
சந்திப்பில் வரும் சமயத்தில் கோயிலினின்றும் ஒருவருக்கு
வெட்டியான்போல வேடம் தரித்து இழவு ஓலை எடுத்துச் சென்று
ஸ்வாமியை வணங்கி அவ்வோலையைத் தருவான்.

கோயில் ஊழியர்களில் ஒருவர் அவ்வோலையை வாசிப்பார்.
அதில் அந்தந்த வருட மாத தேதி கிழமையை எழுதி வல்லாள
மகராஜன் வடநாட்டில் யுத்தத்திற்குச் சென்று இறந்துவிட்டதை
அருணாசலேஸ்வரருக்குத் தெரிவிப்பதாய் எழுதியிருப்பார்கள். உடனே
ஸ்வாமி மேள தாளமின்றிக் கோயிலை அடைந்து வல்லாளன்
கோபுரத்தண்டை ஸ்வாமி முன்னிலையில் வல்லாளன் திருவுருவத்திற்கு
அபிஷேகம் நிகழ்த்தி, தீபாராதனை முடிந்ததும் சுவாமி ஆஸ்தானம்
சென்றுவிடுவார். அன்று முதல் அருணாசலேஸ்வரருக்கு ஒருகால்
பூஜை நீங்கலாகவும் முடிதரித்தலும் இல்லாமல் இருக்கும்.

அடுத்துவரும் மாசிமகத்தன்று திருவண்ணாமலையை அடுத்துள்ள பள்ளிகொண்டாபட்டு என்ற கிராமத்தில் ஜீவநதியாக ஓடும் நதிக்கரையில் அருணாசலேஸ்வரர் காலையில் எழுந்தருளி வல்லாள மன்னனுக்குச் செய்யவேண்டிய கர்மக்கிரியைகளைப் பச்சைப் பந்தலின் கீழ் முறைப்படி நிகழ்த்திவிட்டுத் தான தர்மங்கள் அளித்தபின் அண்ணாமலையார் கோயிலுக்கு எழுந்தருளுவார்.

இவ்வழிவசத்திற் கெனச் சென்னையில் ஸ்ரீமான் பு.ராமசாமி நாயகர் அவர்களால் மூலதனமாக வைத்துள்ள சொத்தின் வரும்படியை மிகவும் விருத்தி செய்து அச்செலவிற்கெனப் பிரதிவருஷமும் சென்னை வன்னிகுலக்ஷத்திரிய மகா சங்க உப தலைவரும் மேற்படி மூலதனக் கமிட்டியின் முக்கியஸ்தருமாகிய, இராயபுரம், ஸ்ரீமான் மு. இராஜா நாயகர் அவர்கள் பெருமுயற்சியால் பணம் அனுப்பப்பட்டு வருகிறது. திருவண்ணாமலையில் உள்ள அக்கினிகுலக்ஷத்திரிய சங்கத்தார் முன்னின்று பல கிராமத்தவர்களையும் கொண்டு வெகு சிறப்பாக அஃதற்சவத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். அச்சமயம் சங்கற்பம் முதலியன யாவும் இம்மரபாரே செய்து கொள்ளுவது வழக்கம்.

மாசி மகத்திற்கு மறுநாள் முடிசூட்டு உற்சவம் நடப்பது வழக்கம். மாலையில் அருணாசலேஸ்வரருக்குத் தீபாராதனை யாவும் நிகழ்ந்த பின்பு சுவாமிக்கு சம்பந்தம் கட்டுவதற்கென்று அக்காலத்தில் பெரியோர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்த சம்பந்தனார் கிராமத்தில் உள்ள வன்னிகுலக்ஷத்திரியர்கள் சுவாமி அம்மனுக்குப் புடவை வேஷ்டி கொண்டு வந்து சம்பந்தம் கட்டிவிட்டுப் போவது தொன்று தொட்டு வழக்கமாக இருந்துவந்ததென மந்திரபுஷ்பம் பிரம்மஸ்ரீ ஈஸ்வர குருக்கள் வன்னிகுல மித்திரனில் எழுதியுள்ளார்; நாமும் நேரில் கண்டிருக்கிறோம். இதில் சில மாறுதல்கள் இருந்தபோதிலும் நாளதும் அருணாசலேஸ்வரர் வல்லாளனு வாக்களித்தபடி கர்மக்கிரியை நடத்தியே வருகிறார். இச்

சிறப்பையே திருக்கைவளத்தில்

“லிங்க உருவகற்றி நின்மலன் சேயாயுதிக்க
யென்கண் மணியேயென் றெடுக்குங்கை”

சோணு சலருக்குத் துங்கமணி கோபுரமும்
நாணுமற் செய்வித்த நன்மணிக்கை காணரிய
திருக்கருமஞ் செய்யும் சிவனார் தரிக்கவுயர்ந்
திருக்குமணி வஸ்திரங் கொண்டேகுங்கை.

எனவரும் வாக்கியங்கள் நாம் பொன்னேபோல் போற்றத் தக்க
ஆதாரங்களாகும்.

வன்னியரில் ஒரு பிரிவினராகிய பல்லவ அரசர்களின்
கோப்பெருஞ்சிங்கன் என்ற திரிபுவன சக்கரவர்த்தி கி.பி. 1242 - ல்
காஞ்சிமாநகரில் அநேக தர்மங்களை நிலைநாட்டியதைப் போல்
திருவண்ணாமலையில் அவன் செய்திருக்கும் அநேக தர்மங்களையும்
பின்வரும் சாசனத்தால் அறியவும்.

திருவண்ணாமலை கோயில் முதற்பிராகாரத்து மேலண்டை
சுவரில் 136 அடிகளைக் கொண்ட அகவற்பா.

கல்வெட்டு

(திருவண்ணாமலை வரலாறு)

“கார் வளர்மேனிக் கமலக் கண்ணன்
பார்வள ருந்திப் பல்லவர் பெருமான்
சகல புவனச் சக்கர வர்த்தி
கூட லவனி யாளப் பிறந்தான்
போப்பெருஞ் சிங்கன் குரைகழற் காடவன்
சொன்மறை யாக்கன் சுடர்வா ளெடுத்துப்
பின்வர நடந்து பிலந்திறந் தருளிய

காவலர் தம்பிரான் கதிர்மணி மகுடமும்
செங்கதி செறிக்கு மங்க சுத்தமும்
பாகு வலயமு பைம்பொற் பலதொழில்
திருவுடை யாடையும் திருக்கடற் கீழிடும்
பேதை பாதமு பிறங்கிருட் கண்டமும்
இளஞா யிற்றி னெழில்நிறந் தோன்ற
வளர்மா ணிக்க வாளிவெயி லரும்பிய
விரிகட லவனி யாளப் பிறந்தான்
திருவாசி கையும் சிங்கா சனமு
கற்பக விருக்கமும் முத்தின் பந்தலும்
ஓடரி மைக்க ணுமையிசை பாடி
ஆடிய வதிருங் கழற் பெருமாளுக்
கினமா ணிக்கம் மிலங்கச் செய்த
பரதம் வல்ல பெருமா ளென்னும்
திருவா சிகையின் சிறந்தசெங் கதிரொளி
விளங்கு மாணிக்கமுந் துளங்கும் வைரமும்
கட்டிய பொலன்றரு கூடமஞ் சனமும்
கண்ணாரமுதர் காமக் கோட்டத்
துண்ணா முலையா முமையவள் தனக்குப்
பருமணி நிரைத்த திருவுடை யாடையும்
வென்றிவேல் கொண்டு குன்றெறி முருகன்
செந்நிற மேனியும் தேவியர் மேனியும்
மைஞ்ஞிறத் தோகை வண்ணமு மடையப்
பொன்னிற மாக்கிய பொற்பணி பலவும்
மல்லை காவலன் நிச்சங்க மல்லன்
பல்லவர் வேந்தன் பரதம் வல்லன்
கூட லவனி யாளப் பிறந்தான்
செய்தன விப்பணி யடங்கவு மிவன்சிறந்
தூழி காலம் வாழி யிவன்மகன்

வாடா வாகைக் காடவர் குமாரன்
 வான்புகழ் மல்லையும் மயிலையும் சாஞ்சியும்
 தண்டக நாடும் தண்புனர் பாலியும்
 பெண்ணையும் கோவலும் மேவுகையு முடையவன்
 எண்ணருஞ் சிறப்பில் யாவரு மதித்த
 விருதரில் வீரன் விறல்வீ ராசனி
 கரிய நாதன் காதற் குமரன்
 குடதிசைக் கருநடர் தென் புலங் குறுகவும்
 வடதிசைத் தெலுங்கர் வடக்கிருந் தழியவும்
 போர்பல கடந்து பொருந்தா மன்னவர்
 ஆரெயிற் சேர்ந்தூர் மலையர ணழித்து
 நல்லிசைக் கடாம்புனை நன்னன் வெற்பில்
 வில்புக ழுனைத்தும் மேம்படத் தங்கோன்
 வாகையும் குரங்கும் விசயமுந் தீட்டிய
 அடல்புனை நெடுவே லாட்கொண்ட தேவன்
 கடகரி முனைமுகம் கடந்த காங்கயன்
 கண்ணு ரமுதர் கனங்குழை யாகத்
 தண்ணு மலையற் கன்புகெழு நெஞ்சில்
 விருப்புடன் செய்த திருப்பணிக் கோவை
 யாவையு மெடுத்துப் பாவல ருரைப்பில்
 நின்ற தொல்புகழ் நிலமுழு களித்த
 வென்றி புனைதோ ளாட்கொண்ட தேவன்
 வேணு ஷடையா னென்னும் பெயரான்
 நீணுள் வாழ நிலைபெறச் செய்த
 பெருமா ளமருந் திருமண் டபமும்
 மருக்கமழ கனகத் திருப்பளி யறையும்
 திருவழு தேற்றும் பெருமண் டபமும்
 விரிவுடன் செய்த திருக்காக் கள்ளியும்
 பெருவிற லவனி யாளப் பிறந்தான்

திருமண் டபமுஞ் செழுமலர் தொடுத்த
 கண்ணிவா டாது கண்ணிமை யாது
 மண்மிசை நடவா வாஜோர் வலம்வர
 வெண்மதி நிலவில் விளங்குகுட ரெறிக்கும்
 படித்தள மென்னவும் படிமுன் றுக்கும்
 அடித்தன் மென்னவு மடையா மன்னவர்
 மலைத்தளம் பறித்தம் மன்னவர் சுமந்த
 சிலைத்தளங் கொண்டு செய்தசிலைத் தளமும்
 எல்லையி லுகந்தொறுஞ் செல்வந் தொலையாது
 வரும்படி வகுத்த நிச்சங்க மல்லன்
 பெரும்பண் டாரமும் பிறைமுடிப் பெருமாள்
 இந்நாள் வந்தி ருந்தமை தோன்றவும்
 முன்னு ளளந்த முறைமை காணவும்
 வாட்டங் கண்ணியர் மனைதொறும் பலிகொளக்
 காட்டிய வடிவிற் கங்காள வேடமும்
 வான்முகத் தமரர் வணங்கச் செய்தே
 நான்முதத் தெரு நாயகி தனக்கும்
 அப்படி வகுத்த வணிநெடுந் தெருவும்
 செப்பிய கதிரவர் திசைவலம் போதும்
 சோதி நன்மணி வீதிக ளிலங்கக்
 கலைபயில் தவத்தோர் நிலைபெற விருக்க
 மலைவகுத் தனைய காங்கயன் மடமும்
 கானிற் பயிலு கடவுளர் தமக்கு
 வேனிற் றென்றல் வியன்பெருங் கவரி
 இருமருங் கிரட்ட யிமையவர் துதிக்கவும்
 மருமணம் பெருகிய வாள்வல பெருமாள்
 திருநெடுந் தோப்புந் தீர்த்த மாகிய
 அழுத நன்னதி யனைத்திலும் தூய
 தமிழ்நாடு காத்த பெருமாள் தடாகமும்

வண்டிசை பாடல் மதுமல் வாசம்
கொண்ட காடவர் குமாரன் தோப்பும்
கவின் வெம்பரிக் கதிர்வழி தடுத்த
அவனி யாளப் பிறந்தான் தோப்பும்
தலநிகழ் சேனைத் தலைவன் தோப்பும்
வெம்மை நாளில் வெஞ்சுரம் நடந்தவர்
தம்மனங் குளிரத் தண்டஏல நிழற்செயும்
அம்மை மடமு மைய னேரியும்
வெற்பகந் துளை த்தெனக கற்புடைய ராகி
அடல்நெடும் பிலத்தி லமுதுவந் தெழுந்த
வடிவாள் வல்ல பெருமாள் கிணறும்
அளிமுரல் கமலமு மாம்பலும் மலர்ந்த
குளிர்முனற் காடவ குமாரன் றடாகமும்
குன்று கரையன்ன கோடுயர் நெடுங்கரை
வென்றுமலை கொண்ட பெருமா னேரியும்
சுரார்தரு நெருங்கிய சோலையு மொவ்வாப்
பரதம் வல்ல பெருமாள் தோப்பும்
வளஞிமி ஈர்க்கும் மடலிளம் பாளை
விரைகமழ் வீர ராயன் தோப்பும்
தவநெறிச் சுந்தரர் தம்பெருங் குலத்திற்
த.....ற்குச் செய்து கொடுத்த
கடலென நிறைந்து கார்வயல் விளைக்கும்
விச்.....சை நிச்சங்க மல்ல னேரியும்
காங்கயன் தடாகமும் காங்கயன் மடமு
பூங்கமழ் சோலையும் பொற்புடன் விளங்க
இவ்வகை யாவையும் செய்தன னதனாற்
பாவை பாகன் சேவடித் தாமரை
யணிந்த சென்னியர் பார்க்குங் கண்ணினர்
அணிந்த நீற்றின ராகம நன்னெறிப்

படிந்த செஞ்சினர் பரசம யங்கடனை
கடிந்த வாணையர் கண்ணுதற் பெருமான்
ஆதி நாதனாய் வேடங் கொண்டு
பாய்புனர் கங்கை யாயிர முகங்கொண்
டார்த்தெழு மன்னு னேற்றுக் கொண்ட
திருந்திய பிறைமுடி யருந்தவச் சடாதரர்
ஆதியி லஞ்செழுத் தோதிய தொண்டரென்
றெண்ணிய நாற்பத் தெண்ணு யிரவரும்
திருவரு ளிவன்மேல் வைத்தனர்
இருநிலந் தன்னி லினிதுவாழகெனவே.

இதுவுமன்றி வல்லாளனைக் குறிக்கும் சாசன சுருக்கத்தைத் திருவண்ணாமலை வரலாற்றில்,

“இக்கோயிலில் ஹெய்சளவமிசத்தைச் சார்ந்த மூன்றும் வீரவல்லாள தேவர் காலத்தில் அவருடைய தண்ட நாயகர் (சேனைத் தலைவர்) சாலிவாகன சகாப்தம் 1262-ல் (கி.பி. 1340) செய்த தானங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. இச்சாஸனங்கள் இப்போது வல்லாளகோபுரம் என வழங்கப்பெறும் கோபுர வாயிற் சுவர்களில் காணப்படாமையானும் சகாப்தம் 1299 (கி.பி.1377) ஏற்பட்ட சாஸனமே மிகப் பழையதாய் இக்கோபுர வாயிலில் காணப்படுகின்ற காரணத்தானும் கி.பி. 1340-ம் வருஷத்திற்குற் பின்னும் கி.பி.1377-ம் வருஷத்திற்கு முன்னும் இக்கோபுரவாயில் அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். மேற் கூறின வீரவல்லாள தேவரோ அல்லது அவருக்குப்பின் வந்தவர்களே அவரது நினைவுக் குறியாக இதைக் கட்டியிருக்க வேண்டும். மேற்கூறிய இந்த வாயில் வீரவல்லாளன் திருவாசல் என்றே சகாப்தம் 1299-ல் எழுந்த சாஸனத்தே அழைக்கப்படுகின்றது” என்று வெளியிடப்பட்டு இருக்கிறது.

அச்சேற்றப்பட்டவை

I மகாகவி கம்பர் இயற்றிய சிலையெழுபது மூலமும் குறிப்புரையும்

1968 வித்வன் ஜெகந்நாதாச்சார்யர்
HOD. Vivekanantha College
வை.மு. கோபால கிருஷ்ணமாச்சாரியார்
கம்பெனி
திருவல்லிக்கேனி, சென்னை-5.

II சிலையெழுபது

1915 ஆ.சுப்ரமணிய நாயக்கர்
வன்னிகுலமித்திரன்
பெரம்பூர் பாரக்ஸ்
மதராஸ்

III சிலையெழுபது

1947 ஆ. சுப்ரமணிய நாயக்கர்
வன்னிகுலமித்திரன்
ஸ்ரீ பாரதி அச்சுக் கூடத்தாரால்
வெளியிடப்பெற்றது (சூளை)

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

செய்யுள் தொடக்கம்	பக்க எண்
அக்கரவும்	13
அதிரும்	14
அத்தியுடல்	13
அஷ்ட்ட	4
ஆதினாளுமை	13
ஆறுகொண்ட	11
இந்திரன்	11
உக்கிற	9
எட்டரிய	12
ஒட்டிய	12
ஒதரு	7
கண்ணினிளை	10
கருதலர்கள்	13
கழண்டொப்பர்	4
கற்றவர்கள்	10
கனகதும்	2
காராழியெ	13
கொட்டமிடும்	9
கொண்டலொத்த	6
கோட்டுக்களிறும்	7
சத்துவாரியுட	9
சிலையால்	1
சீரார்	2
சூட்டும்	5
சூத்திரத்தினூல்	6
சூலாயுதங்	3

செகதுருதி	3
தஞ்சமெனவே	5
தடங்காத	6
தட்டியும்	9
தளங்கொஞ்	9
தளந்த	12
தாட்டான்	5
தாருவுந்	6
துருதி	3
தேசுலவு	3
நரப்புவியை	8
நிடனாட	10
நிணங்கால்கள்	11
நிஷ்டடையுள்	4
நீடான	3
நீண்டடைத்	2
பண்ணினா	8
பகுத்திடு	12
பனமுறு	7
பாட்டிய	8
பாருலகில்	1
பார்செம்பொற்	6
பார்வேந்தர்	10
பாறாளு	6
புங்கவலன்	4
பூதலம்	2
பூமாலை	7
பொங்காழி	8
பொய்தக	4

பொன்னுலகு கோர்	4
போத்தரிய	13
மஞ்சரண்	11
மருவலருஞ்	8
மலையினிற்	5
மாதர்மேன்	11
மாறுன	3
முந்தநாள்	1
யிலங்காரணத்தை	5
யிளங்கு	14
வனப்புறு	8
விண்ணோர்	7
வீசுபுகழோங்கு	11
வையகம்	5

பயன்படுத்திய நூல்கள்

1. புலவர் அகராதி
- ந.சி. கந்தையா பிள்ளை
2. மகாகவி கம்பர் இயற்றிய சிலையெழுபது மூலமும்
குறிப்புரையும்
- வித்வான் ஜெகந்நாதாச்சார்யா
3. சிலையெழுபது
- ஆ. சுப்ரமணிய நாயகர்
4. இலக்கிய வரலாறு
- மு.அருணாச்சலம்

**பிற்சேர்க்கை
மூலப்பிரதியின் நகல்**

[illegible]

P.B.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

புலகுமாரபண்ணாபெருமன்குருகிப்பொருந்தினான். அந்தேகநகரத்தினவனெடுக்கியபுயநெளகரவ
புலகுமாரபண்ணாபெருமன்குருகிப்பொருந்தினான். அந்தேகநகரத்தினவனெடுக்கியபுயநெளகரவ

1. வினா: கீழ்க்கண்டவற்றைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்கப்படுமா?
 2. வினா: கீழ்க்கண்டவற்றைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்கப்படுமா?

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

源

[illegible]

தொழிலை — திருவாய்மொழியைத் தாய்க்கொடுக்காமையாகியிருப்பது
நெய்யை நெய்யுறியுண்டு உணவு. — தாய்க்கொடுக்காமையாகியிருப்பது
பயன்பாடுகளை நெய்யுறியுண்டு உணவு. — தாய்க்கொடுக்காமையாகியிருப்பது
மரிகுடிக்கொடுக்காமையாகியிருப்பது. — தாய்க்கொடுக்காமையாகியிருப்பது

தெழுமாளி டெனாதுபாபா இயதவந்தித் தீயபனாது
 பார்த்தெனாபதவசுதவதனமதாநா
 தெசமருபாநிவாபிதே: லுபா
 பா டெவ்வரும
 கதமத்தெநாநவருவாமணிதீயதபனாதுமெமினாநாபுமினாநதெநா
 எட்டபததயாநபாநவாநபதவி
 டபதநாமருபாநாபுமினாநதெநா
 பார்த்தெனாபதவசுதவதனமதாநா
 தெசமருபாநிவாபிதே: லுபா
 பா டெவ்வரும

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Reprinted at :

**Royapettah Stationery & Printing & Allied Products
Producers' Indl. Co.op Society Ltd.,**

26, Koya Arunagiri First Street, Royapettah, Chennai - 14.

Ph : 044 - 28481803, 28485670